

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 225.

Sobota, 12 (24) Października.

1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzieliach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od ulica duku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przynajmniej się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Monarsze zadowolenie. — Nominacje. — Komisja likwidacyjna — Kancelarja okręgu nauk, warsz. — Magistrat m. Warszawy. — Kasa oszczędności. — Rada zarząd. tow. drogi żel. warsz.-bydg. — Rada zarząd. tow. drogi żel. fabryczno-łódzkiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Ruskie towarzystwo dobroczynności. — Kursa wieczorne. — Zaraza syberyjska. — Kursa monet. — Wody mineralne druskienickie. — Kwestja przesiedlania Czechów z Ameryki północnej na Kaukaz. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Organizacja armji. — Sprawy czeskie, prawo prasowe; proces. — Sprawy galicyjskie. — Prusy i Niemcy. — Organizacja Hanoweru. — Sejm handlowy. — Francja. — Narada ministerjalna. — Książę Napoleon. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Tessalia i Macedonja. — Spiski. — Małżeństwo księcia Karola rumuńskiego. — Ustawa serbska. — Grecja. — Niebieska księga. — Ameryka. — Kandydaci na prezydenta Stanów Zjednoczonych. — Biblijografja (Słowianin, dwutygodnik polityczny, redagowany przez J. Turowskiego).

FEJLETON. — Teatra Warszawskie.
PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 11 (23) Października.

Monarsze zadowolenie. — Najjaśniejszy Pan oświadczył Najwyższe zadowolenie wice-prezesowi wydziału gospodarczego senatu fińlandzkiego, generał-lejtnantowi baronowi Nordenstamowi, za gorliwe i czynne sprawowanie obowiązków w zastępstwie dowodzącego wojskami okręgu wojennego fińlandzkiego i generał-gubernatora fińlandzkiego. (Rus. Inw.)

Nominacja. — Przez Najwyższy ukaz imienny do rządzącego senatu, z d. 20 września, wice-gubernator moskiewski rzeczywisty radca stanu von-Wiin, mianowany został gubernatorem moskiewskim.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskim, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia li-

kwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 8 (20) Października r. b., w ilości rs. 7,085 kop. 71, Stanisławowi Korzybskiemu, właścicielowi wsi Romaszów, Urszulin i Władziew, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Krzeszów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 104, sukcesorom Antoniego Jakowieckiego, właścicielom wsi Piaski szlacheckie, położonej w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Tarnogóra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 87 kop. 16, Antoniemu Głowacz, właścicielowi wsi Borsuk, położonej w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Tarnogóra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 69 kop. 89, Józefowi Sobieszańskiemu, właścicielowi części dóbr Piaski szlacheckie, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Tarnogóra, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Zamostskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,878 k. 64, Pawłowi Pniewskiemu, właścicielowi dóbr Szczawin, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Modzele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 18 kop. 33, Winc. Przorskiemu, właścicielowi części wsi Czarnoty, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Modzele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 88 kop. 59, Kajetani i Kulakowskiemu, właścicielom dóbr Małopole, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radzińskim, Gminie Małopole, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 17,245 kop. 24, Feliksowi Humieckiemu, właścicielowi dóbr Barczęca, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Mińskim, Gminie Barczęca, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 7,521 kop. 13, Władysławowi Wojnicz, właścicielowi dóbr Piwonica, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kaliszkim, Gminie Żydów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 524 kop. 83, Antoniemu Gumowskiemu, właścicielowi dóbr Skudzawy, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Czermin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,331 kop. 46, Janowi Monczewskiemu, właścicielowi dóbr Arizewo, położo-

nych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Swiencice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,091 kop. 45, Józefowi Mlenge, właścicielowi dóbr Gozew, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Góra Pabiańska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 55 kop. 67, sukcesorom Franciszka Kolczyńskiego, właścicielom części wsi Słomkowo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Starożeby, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,172 kop. 50, Feliksowi Kosinskiemu, właścicielowi wsi Słupca duża i mała, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Lubki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,567 kop. 99, Stanisławowi Krompolc, właścicielowi dóbr Strzelce, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Noworadomskim, Gminie Masłowie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 65 kop. 93, Walentemu Szulborskiemu, właścicielowi części wsi Przeczdzicko-Jacki, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Warcholy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,459, Karolowi Wilhelm, właścicielowi dóbr Chojnowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Zielona, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,721 kop. 17, Zenonowi Petkowskiemu, właścicielowi dóbr Zagutki, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Tureckim, Gminie Lubola, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 917 kop. 26, Arturowi Rutkowskiemu, właścicielowi dóbr Kulini, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Szpetal, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,795 kop. 67, na korzyść miasta Bobrowniki, z dóbr Białobłota, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Bobrowniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,200 kop. 89, Norbertowi Rościszewskiemu, właścicielowi wsi Rokicie nad Wisłą, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Brudzeń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,029 kop. 77, Ksawerze Jeżewskiej, właścicielce dóbr

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

11 (23) października.

Nowości na tem polu, wyrastają obecnie z dniem każdym prawie. Wystąpienia p. Modrzejewskiej, debiut gościnnie panny Merante — pożegnalne wystąpienie p. Stefańskiej, oprócz wokalnego kwartetu sióstr Gronberg z Sztokholmu i innych jeszcze faktów, sprawiają, że nasza perjodyczna kronika teatralna, nie zdoła prawie pomieścić w sobie od razu sprawozdania z tak obfitych i różnorodnych materiałów. — Nie dawaliśmy dotąd szczegółowego rozbioru gry p. Modrzejewskiej w roli „Janiny”, gdy już „Marja Stuart” domaga się od nas należącego jej hołdu, a jutrzejszego wieczoru utalentowana artystka w nowej znów ma się ukazać roli! Starajmy się obecnie, dać czytelnikom, chociażby tylko treściwe z tych wszystkich wrażeń sprawozdanie. O samej komedji Dumasa „Pojęcia pani Aubray” wyrażiliśmy już zdanie, przy pierwszem o niej na scenie tutejszej przedstawieniu — nie zmieniamy go dzisiaj. Jest to kreacja na fałszywej oparta zasadzie; jest to zręczne bardzo nagromadzenie paradoksów zdolnych zapewne do wywołania wrażeń a nawet i dyskusji dyalektycznej — lecz które podmuch zdrowego rozsądku i moralności rozwieje od razu. Lecz nie powtarzamy się w zdaniu, tem bardziej że dziś, nie o sądzenie wartości i architekttoniki tej sztuki, lecz o zdanie sprawy z gry p. Modrze-

jewskiej w roli Janiny nam chodzi. Otóż, artystka ta, której bogate zdolności, okazały się już nam tak różnostronnie — odmiennie całkiem pojęła i przedstawiła tę postać anachroniczną. Co tylko można było uczynić dla odratowania jej przed oczami publiczności, ile tylko się dało obudzić współczucia dla pokornego, z nieświadomością popełnionego, błędu — wszystko to wypełniła p. Modrzejewska w swej grze znakomitej, wykończoną po mistrzowsku prawie. Pomimo niezwalczonych trudności w pogodzeniu fałszywej zasady autora z wywołaniem współczucia dla jego fantazyjnej heroiny, artystka dokazała tego; prawda jej gry, prostota akcji, godność i pokora w wyrazie twarzy — aż do naiwności w słowach, gdy opowiada ohydne dzieje swego upadku — wszystko to razem odwróciło uwagę widzów od fałszu zasadniczej myśli a skupiło ją w postaci Janiny, która nakoniec zwyciężyła wszystko — bo wywołała łyż publiczności, te najwymowniejsze świadki prawdziwego wzruszenia widzów a tryumfu wywołującej je artystki. Powiedzieliśmy już w pobieżnej o tem przedstawieniu wzmiankę, iż p. Modrzejewska w „Słubach” Fredry i w roli Janiny, najwyższy okazała talent; powtarzamy to i dziś jeszcze. — W „Marji Stuart”, akt pierwszy obejmujący jak zwykle, przeważnie tylko ekspozycję charakterów i jakby plan rdzennej myśli autora, niesprawił jeszcze zbyt silnego na widzach wrażenia. Za to akt trzeci, dał artystce większe już do działalności pole. Przecząwszy od idylli przeprowadzonej w życie, gdy uwieziona Marja, dostawszy się na świat, patrzy na

świeżą naturę i ściga wzrokiem chmury, płynące w stronę jej ukochanej Francji — aż do walki jaką stacza z sobą na wieść o przybyciu Elżbiety, aż do fatalistycznej pokory gdy błaga królewską siostrę o litość — aż wreszcie do wybuchu nienawiści i tryumfu zaspokojonej zemsty — wszystko tam wykonane było znakomicie — choć może odmiennie pojęte. Ristori, scenę z Elżbietą, przedstawiała silnie — koturn tragiczny i potęga mściwej Medei — widne były w jej strasznej oburzeniu. Pani Modrzejewska, miała więcej kobiecości w tej sytuacji. Każde z tych, tak różnych pojęć sytuacji — może znaleźć swoich wielbicieli lub antagonistów — lecz każde wykonane było znakomicie. Lecz trudno wypowiedzieć wrażenie, jakie sprawiła gra artystki w ostatnich akcie. Wrażenie to wyraziły najlepiej łyż płynące z oczu wszystkich prawie widzów, w chwili gdy Marja, przybrana na śmierć okrutną, żegnała się z swoimi, gdy błogosławiła oddalonych i sama żądała błogosławieństwa od Melvilla. Od pierwszego wejścia na scenę aż do ostatniego kroku, słowa i gestu w tym akcie, artystka była żywym posagiem spokoju, rezygnacji i smutku. Nie tu dołąć, nie odmienić nie można. A jak umiejętnie używała ona swoich zasobów głosu, — jak umiała wibrować w wzruszeniach, zwilżać łzami płynącymi z głębi serca, którym godność królowej i męczennicy nie pozwalała wytrysnąć zdrojem boleści — jak wspaniale umiała przebaczać wszystkim — a jak niewieście i uroczco żegnała Leicester! Każda z tych faz, każdy z ruchów, każde z drgnień

Szopiec, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Skrwilno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,802 kop. 17, Gotfridowi *Gelbhart*, właścicielowi dóbr Busina, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Wierch, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,139 kop. 59, siedmiesięciu pięciu właścicielom dóbr Pęcniów, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Tureckim, Gminie Niemysłów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 17 kop. 96, Walentemu *Szulborskiemu*, właścicielowi części wsi Przędziecko-dworaki, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Warcholy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Ostrołęckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 34 kop. 73, Walentemu *Szulborskiemu*, właścicielowi części wsi Przędziecko-Pierchaly, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Warcholy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Ostrołęckiej, celem wypłaty komu należy.

Kancelaria Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości powszechnej, iż obecnie wakuje następujące stypendja z zapisów prywatnych: 1) Księdza Walentego *Turobojskiego*, kustosa chełmskiego stypendjum jedno po rs. 88 k. 72 rocznie, dla *Turobojskiego* herbu „Bończa” z familji zapisodawcy. 2) Konstancji *Skrzyńskiej*, stypendjum dwa po rs. 51 k. 13 1/2 rocznie każde, dla młodzieży z domu Gosławskich i Doruhowskich. 3) Wilhelma *Fick'a*, kupca płockiego, stypendjum jedno po rs. 7 k. 90 1/2 rocznie, dla uboższego ucznia Gimnazjum męskiego klasycznego w Płocku. 4) Piotra *Dzwonkowskiego*, stypendjum jedno po rs. 333 k. 49 rocznie, dla ucznia familji testatora, *Dzwonkowskiego*, w braku zaś bliższych i dalszych krewnych, dla ucznia nazwiskiem *Dzwonkowskiego*, stałego mieszkańca Królestwa Polskiego, a w braku tamtych i tych, dla rodziny zięcia testatora Antoniego, syna Piotra, Kosin-skiego. Wrazie jednakowych praw, stypendjum otrzymuje najuboższy z kandydatów. 5) Augustyna *Przy-szychowskiego*, stypendjum jedno po rs. 24 k. 93 rocznie, dla uboższego ucznia Gimnazjum ruskiego greko-uni-ckiego męskiego klasycznego w Siedlcach; pierwszeństwo ma sierota odznaczający się pilnością i wzorowem sprawowaniem. Stypendjum przeznaczają się tylko na lat trzy. 6) Księdza *Kazimierza Wierzejskiego*, stypendjum jedno po rs. 61 k. 66 1/2 rocznie, dla *Wierzejskiego* z familji zapisodawcy, ucznia Gimnazjum ruskiego greko-uni-ckiego męskiego klasycznego w Siedlcach. 7) Franciszka Antoniego *Takiel*, stypendjum jedno po rs. 150 rocznie, dla niezamożnego ucznia z rodu *Takielów* herbu „Korczak”. 8) Hersza *Wawelberga*, obywatela Miasta Warszawy, stypendjum jedno po rs. 90 rocznie, na lat trzy, dla uboższego i wzorowego studenta Szkoły Głównej Warszawskiej wyznania Mojżeszowego. Pierwszeń-

rysów — mogłoby stać się przedmiotem do szerokich studiów nad sztuką dramatyczną! — Tyle o głównej bohaterce.

Z osób innych, wchodzących do tragedji Szyllera, oprócz p. Chęcińskiego, który sympatyczną rolę Mel-willa, zawsze z rzewną przedstawia prawdą — odznaczył się świetnie p. Grzywiński. Artysta ten, niedawny jeszcze, składa nam ciągle dowody postępu i pracy: mało kto użyteczniej służy scenie w tej chwili. Zastępując niedawno p. Żółkowskiego w „Adrianie Lecouvreur”, wyszedł szczęśliwie z tak niebezpiecznego porównania — w „Zbójcach” Szyllera, odegrał powierzoną mu rolę z naturalnością, siłą i prawdą, a obecnie w „Marji Stuart”, zadziwił, w zdumienie wprowadzał widzów, nie tylko grą, lecz wyborem, niepraktykowanym dotąd u nas pojęciem charakteru lorda Burleigha, którego dotąd, odtwarzano pospolicie i fałszywie razem. Pan Grzywiński jeden, a Tatkiewicz drugi — obadwaj młodzi jeszcze i niedoświadczeni artyści, mają przed sobą świetną przyszłość na scenie, jeżeli tylko nieustaną w pracy.

Zostawiając sobie do następnego fejletonu teatralnego, ściślejsze sprawozdanie z „Zbójców”, gdy zwłaszcza druga ich reprezentacja opóźniona z powodu, że rolę Karola Moora, zamiast Tatkiewicza, przedstawi pan Świeszewski, — podajemy nam możność dokładniejszego wpatrzenia się w grę artystów — odkładając również zdanie o talencie p. Meranté, jako raz jeden dotąd tańczącej u nas — zakończymy dzisiejszą kronikę faktem najświeższym. Wczoraj bowiem, p. Stefańska, pierwsza tancerka nasza, przed wyjazdem na urlop długi — ukazała się w pożegnaniu przedstawieniu „Marco Spady”. Zebrani wielbiciele tej u-talentowanej artystki, okrywali ją ciągle salwami oklasków, a w drugim akcie, podczas prześlicznego, a wyborne wykonanego „pas de deux” z p. Rządca, podano p. Stefańskiej wspaniały bukiet z żywych kwiatów.

stwo mają potomkowie zapisodawcy t. j. Wawelbergo-wie i pochodzący z familji żony jego Felicy z Chojnackich, oraz siostry tejże Justyny z Chojnackich żony H. nryka Hirsza. Wrazie jednakowych praw, stypendjum otrzymuje najuboższy. 9) Księdza Wojciecha *Kuleszy*, b. Altarzysty Świerzyńskiego, stypendjum cztery po rs. 124 k. 64 rocznie każde, dla niezamożnych imienników zapisodawcy, *Kuleszów*, przy czem pierwszeństwo służy Kandydatom pochodzącym z parafji *Kulesza* w powiecie Mazowieckim w Gubernji Łomżyńskiej. Stypendjum przeznaczają się tylko na lat 5. — Kandydaci posiadający prawo i pragnący ubiegać się o powyższe stypendja winni w ciągu sześciu tygodni od daty niniejszego ogłoszenia zanieść podania przy załączeniu właściwych dowodów z zapisów pod Nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 wymienionych, do Zwierzchników właściwych zakładów naukowych, z zapisu zaś pod Nr. 1 do P. Mikołaja *Turobojskiego* we wsi Rzędkowie przez Skierniewice, jako seniora pomienionego legatu.

Magistrat Miasta Warszawy zwraca uwagę osób, które wykupiły świadectwa i bilety na prawo handlu lub przemysłu, na artykuł 118 ustawy o podatkach za takowe świadectwa i bilety, i wzywa, ażeby do tego artykułu zastosować się zechcieli, dla uniknienia kary nim oznaczonej. Artykuł pomieniony jest ośnowy następującej: „Jeżeli w sklepach, magazynach, handlach win i innych handlowych i przemysłowych zakładach, wydane na nie bilety nie będą przybite na widocznym miejscu, to utrzymujący zakład podlega za to karze w ilości rub. sr. dziesięć.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 6 (18) Października roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 61, na które tudzież na dawniejsze w 323 wnioskach złożono rub. sr. 4,788 kop. 65. Na żądanie zaś 180 uczestników (procentu rsr. 357 k. 42 1/2 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 15,188 kop. 90 i umorzyła książeczek 109. Przeto uczestników 18,527, posiada kapitał rub. sr. 626,615 kop. 1.

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej. — Włączają się obecnie do losowania akcje wypuszczone na budowę drogi bocznej Ciechocińskiej. Numera tych akcji wliczone będą do kół publicznych, w dniu 14 (26) Października r. b. o godzinie 11-ej przed południem, w sali sesyjnej dworca drogi żelaznej w Warszawie.

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, podaje do wiadomości, że na publicznem losowaniu odbytem w d. 5 (17) Października r. b., wyciągnięte zostały z kół następujące numera Akcji: Nra 2,311 do 2,320 Akcja na rs. 1,000, oraz Akcje pojedyncze po rsr. 100: Nra 10,130, 10,405, 10,462, 10,514, 10,942, 11,944, 12,317. Posiadacze tych Akcji zechcą się zgłosić do Kasy Głównej Towarzystwa, w domu przy ulicy Marszałkowskiej N. 1066 lit. p. i złożyć tam oryginalne akcje wraz z 16-procentowymi 10-o dywidendowemi kuponami, poczem będą mieli sobie wypłaconą nominalną wartość akcji, walutą według życzenia akcjonariuszów licząc za 100 rsr.: 107 talarów, 400 franków, 16 funtów szterlingów lub 188 guilderów holenderskich. Wylosowane akcje mogą być także składane i realizowane powyżej wymienionemi walutami w domach handlowych zagranicznych, skuteczniających wypłatę kuponów od akcji drogi żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, mianowicie: w Berlinie, domy handlowe, Jos. Jacques oraz Feig i Pinkus, w Amsterdamie, dom handlowy Lippman Rosenthal i sp. Nadmieniamy się przytem, że wylosowana w pierwszym ciągnięciu Akcja N. 4,051 — 4,060 na rsr. 1,000 nie została dotąd złożoną do zrealizowania.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 11 (23) Października.

Manifest tymczasowego rządu hiszpańskiego, w kształcie okólnika do agentów dyplomatycznych za granicą ogłoszony, wypowiada zasady, których prawdziwości trudno zaprzeczyć, i wynurza zupełnie słuszne życzenia, nie ujawniając wszelako nie szczególnie nowego o zamiarach i poglądach mężów stanu stojących obecnie u steru rządu. Mianowicie nie nie powiada o tem, czy lud bezpośrednio za pomocą głosowania powszechnego powołany będzie do określenia kształtu rządu, czy też pozostawione to zostanie kortezom. Według krążących pogłosek, rząd tymczasowy zaniechał pierwotny

swój zamiar i zastosował się do uchwały junty centralnej, której uchwała ta, była testamentem politycznym, gdyż po jej wydaniu junta rozwiązała się. Za jej przykładem mają pójść wszystkie junty prowincjonalne. Rząd tymczasowy stara się postępować w duchu pojednawczym, co pomiędzy innymi dowodzi jego postanowienie, rozciągające dekret o awansach i do armji Novaliches.

Rząd francuzki uzyskał nowe zwycięstwo wewnętrzne, przez wybór popieranego przezeń kandydata w departamencie Alp nadmorskich pana Malaussena, burmistrza Nici, co tem bardziej mogło ucieszyć rząd, iż wykazało przychylnie dla niego usposobienie w nowo-nabytej prowincji. Uja-liberalna, która z taką wrzawą rozpoczęła swe dzieło, i takie wielkie rola sobie nadzieje w skutku zwycięstwa w departamencie Jura, porzuciła walkę po smutnej porażce, jaką doznała przy wyborze w departamencie Var. W polityce zagranicznej, wnosząc z półurzędowych dzienników, rząd francuzki ciągle zachowuje swe pokojowe stanowisko, a nawet niegdyś dość wojownicza *La France*, teraz utrzymuje, że wszędzie, w całej Europie panujący niepokój, da się usunąć, nie przez wojnę, ale tylko na drodze pokojowego porozumienia.

Spisek na życie sułtana, coraz mniejsze przybiera rozmiary, a jak w istocie musiały być przesadzone pierwsze wieści, wskazuje to, że oskarżonych, władze tureckie oddały w ręce właściwych konsulów. — Co do zamachu na życie wice-króla egipskiego, zawiązała się dość żywa polemika pomiędzy półurzędowym dziennikiem *Egypte*, który zrzucał odpowiedzialność za ten zamach na kolonję europejską, a organem tej ostatniej, dziennikiem *Progrès égyptien*.

Doniesienia dzienników zagranicznych, że p. Beust przesłał do agentów dyplomatycznych Austrii za granicą okólnik o zaprowadzeniu stanu wyjątkowego w Pradze, sprawiła wielkie wrażenie w Wiedniu, gdyż okólnik taki nadawałby zbyt ważne znaczenie wypadkom w Czechach; z urzędowego jednak źródła sprostowano tę wiadomość w ten sposób, iż p. Beust przesłał tylko co do wspomnianego zaprowadzenia stanu wyjątkowego, instrukcje dla objaśnienia opinii publicznej.

Książę Karol rumuński, jak zapewniają dzienniki, poprosił o rękę księżniczki duńskiej Thyry; propozycja jego została przyjęta, lecz ślub odroczono do czasu dojścia tej księżniczki, mającej obecnie lat 15, do wieku lat 17.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 22 (10) października. *Gaulois* donosi, że Olozaga obejmie kierunek poselstwa w Paryżu — *La France* energicznie polemizuje przeciwko artykułowi *N. Preus. Zng.* o północnym Szlezwigu.

Madryt, 22 (10) października. Dekreta ministra wychowania naczynają otwarcie wszystkich szkół 1-go listopada i wprowadzają wolność wychowania.

London, 22 (10) października. *Herald* podaje następujący telegram: *Brighton.* Hrabia i hrabina Girgenti już tu przybyli; królowa hiszpańska była tam spodziewana dziś rano.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Kowno, 20 (8) października.** Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz przejeżdżał wczoraj przez Kowno w powrocie z zagranicy do Petersburga. Jego Cesarska Wysokość powitany tu został z zapalem. (Agencja telegr. rusk.)

* **Moskwa, 19 (7) października.** Dziś w nocy wybuchł pożar w osadzie Daniłowskiej, przyczem spłonęło sześć domów i uszkodzone zostały linie telegraficzne idące na Sierpuchów. Straty spowodowane tym pożarem, obliczane są na 60,000 rub. sr. (Rus. Inw.)

* **Smoleńsk, 19 (7) października.** W mieście Porębieżce pożar zniszczył cały cyrkuł nadbrzeżny. (Tamże.)

* **Odesa, 19 (7) października.** Wkrótce ma być rozstrzygnięta kwestja co do przedsięwzięcia do brukowania miasta. Zgłosiło się trzech konkurentów, z liczby których największe szanse uzyskania tego przedsięwzięcia ma pułkownik Poczyński, albowiem postawił najdogodniejsze warunki. Żąda on cztery miliony rs. — W handlu trwa w dalszym ciągu stagnacja; poszukiwane są jedynie kukurydza i łój. Dowozy zboża do Odessy są słabe. (Tamże.)

* **Praga, 21 (9) października.** Wczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie rady miejskiej. Burmistrz zdał sprawę z przysięgi przez p. o. namiestnika, feldm. por. Kollera, deputacji rady miejskiej; deputacja ta miała na celu upraszać p. o. namiestnika, ażeby obecnie, gdy znikły obawy co do naruszenia spokojności, raczył postępować względnie. Feld. por. Koller odpowiedział, że nie jest bynajmniej jedynie ścisłym wykonawcą swej misji, że stosuje surowość przeciw nadużyciom, lecz że okazuje łagodność wszędzie, gdzie będa widoki na porozumienie. Oświadczenie Klauudy'ego co do nieprzyjaznej postawy dzienników wiedeńskich względem Czechów, miało miejsce dopiero po przedstawieniu się deputacji, na krótki czas przed oddaleniem się jej. — Powiadają, że dziennik *Correspondenz* przestanie dobrowolnie wychodzić. (Cor. Bur.)

* **Peszt, 20 (8) października.** Izba deputowanych przyjęła na dzisiejszym posiedzeniu tymczasowe utrzymanie jurysdykcji duchownej w sprawach o małżeństwa, po oświadczeniu się za tem Deaka, podczas gdy Koloman Tisza żądał złożenia projektu do prawa o małżeństwie cywilnem. (Wolffs T. B.)

* **Paryż, 21 (9) października.** *Monitor* donosi urzędowo, że pełnomocnicy sześciu państw przyległych Renowi, podpisali 17-go b. m. przejrany akt żeglugi na Renie, oraz dołączone do tego aktu protokoły i przepisy. (Tamże.)

* **Paryż, 21 (9) października.** Powiadają, że Rouher nie przyjął proponowanego mu stanowiska ministra spraw wewnętrznych. — Girardia wyjedzie jutro do Madrytu. (Tamże.)

* **Rzym, 19 (7) października.** Wojska papieżkie i włoskie atakowały wspólnie bandę rozbójników. W bitwie tej poległo pięciu rozbójników. (Tamże.)

* **Ateny, 19 (7) października.** Odwzajemienie napórów do kraju ojczystego nieszczęśliwych rodzin kandydów, które schroniły się w roku zeszłym do Grecji, trwa w dalszym ciągu w wielkich rozmiarach. Parostatek austriacki zawiózł w sobotę na wyspę Kanóje 380 osób. Dziś zrana, 300 innych osób wsiadło na statek turecki, który odwiózł je do Kani. Nareszcie 500 jeszcze osób (po większej części kobiet i dzieci) wsiadzie w tym tygodniu na pokład parostatku Lloyd'a austriackiego, który zawiezie je częścią do Kani, częścią do Rethyma. (Corr. Hav. Bul.)

* **Ateny, 19 (7) października.** Liczba powracających kandydów do ojczyzny wzrasta z dniem każdym. W sobotę odjechało 380 osób, dziś odjeżdża 300, a w przyszłym tygodniu odpłynie 500 osób. (Cor. B.)

* **Belgrad, 20 (8) października.** Na dzisiejszym posiedzeniu sądu przekonany został o współnictwie w spisku b. senator Maistorowicz, pomimo zaprzeczenia poprzednim swoim zeznaniom i pomimo energicznej obrony ze strony jego zastępcy. Maistorowicz przyznał się w końcu, że książę Karagieorgiewicz dał Filipowi dla prowadzenia spisku w Serbji w 1862 roku, dwa tysiące dukatów. (Tamże.)

* **Berlin, 21 (9) października.** *Prov. Corr.* mówi o budżecie państwa na rok 1869: W przewidzianych dochodach nie ma czem pokryć dość znacznej sumy. Niedobór jest bezwątpienia jedynie chwilowy; rząd nie chce żadnych nowych podatków, życzy sobie pokrycia deficytu bez obciążania ludu i złoży w tym duchu propozycje w sejmie. — Król otworzy o sobiście posiedzenia sejm. — Nie wiadomo jeszcze odtąd z pewnością, kiedy wróci hr. Bismarck. (Wolffs T. B.)

* **Kopenhaga, 21 (9) października.** Król odpowiedział na adres sejm państwa, że upatruje z przyjemnością w adresie dawną wierność dla niego i jego domu, oraz zgodność pomiędzy ludem i rządem w kwestjach polityki zagranicznej. (Tamże.)

* **(Ruskie towarzystwo dobroczynności).** *Warsz.* Dniem ogłasza następujące sprawozdanie z pieniędzy, które wpłynęły do kasy ruskiego towarzystwa dobroczynności w Królestwie Polskim od 10-go września do 6-go października 1868 roku. 1. Od członków tego towarzystwa: a) rzeczywistych: K. A. Kileweja 6 rs., K. M. Wojde 6 rs., E. N. Arnu Rivier 6 rs., K. A. Prawiednikowa 6 rs., barona F. F. Morgensterna 6 rs., N. E. Saint-Laurent 6 rs., W. M. Dobrowolskiego 6 rs., K. E. Diterichsa 6 rs., E. A. Diterichsa 6 rs., A. L. Hagenmeyer 6 rs., G. A. Maleka 6 rs., W. W. Bekkera 6 rs., W. M. Istomina 6 rs.; b) ofiarodawców: E. M. Zukowskiego 6 rs., M. M. Czebyszewa 6 rs., A. M. Głubowskiego 6 rs. 2. Wpływy rozmaite: zebrane na k rzyse towarzystwa przez jego członka, M. F. Jakimowskiego, 80 rs. 9 kop.; z dochodów domu cerkwi św. Trójcy na Podwalu, za drugie półrocze 1868 r., 150 rs.; na uzupełnienie pożyczki 105 rs.; osiągnięte z loterii urządzonej w ogrodzie saskim 7-go września na korzyść towarzystwa, za potrąceniem wydatków, 4,857 rs. 65 kop.; ofiarowane przez Głównodowodzącego wojskami Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Berga, na pokrycie wydatków na fajerwerk urządzony podczas pomienionej loterii 200 rs.; procenta od listów likwidacyjnych za sumę 1,500 rs., od listopada 1867 do listopada 1868 r., 60 rs.; zwrócone z pieniędzy danych na koszt podróży do Petersburga 3 rs., razem 5,561 rs. 74 kop., ogółem zaś od 6-go maja do 6-go października wpłynęło 7,714 rs. 26 1/4 kop.

* **(Kursa wieczorne w instytucie (konserwatorium) muzycznym warszawskim).** dla osób, które się zapisały na przedmioty specjalne, jako to: na fortepjan, skrzypce i śpiew, rozpoczyna się w przyszły poniedziałek, to jest d. 14 (26) października r. b. od godziny 6-ej wieczorem.

* **(Zaraza syberyjska).** *Dziennik gub. Radomski* między innemi pisze: „Kilka prawie lat z rzędu zaraza syberyjska zraża bardzo dotkliwy dla gospodarstwa wiejskiego upadek bytów w tutejszej gubernji. W naszym kraju rolniczym, pomyślność którego opiera się głównie na ilości inwentarza, zaraza ta jest prawdziwą klęską. Niedziw więc że ukazanie się w jakiegokolwiek miejscowości tego kraju zarazy syberyjskiej przeraża mieszkańców, szczególnie rolników, dla których byłoby stanowiło częstokroć cały dobytek. Tak we wszelkich wypadkach losowych jakoteż w podobnym razie, rząd przyjmuje znaczny udział w obmyśleniu środków do zapobieżenia złemu. Rządowi obowiązani jesteśmy zapobieganie aby zaraza nie wkradła się do tutejszego kraju wraz z ukazaniem się jej zagranicą, podawanie do powszechnej wiadomości środków ostrożności i przestrzeganie wykonania takowych. Dzięki tym środkom, znany symptomata zarazy syberyjskiej na ludziach i bydłe; wiadomo także że wraz z ukazaniem się tej zarazy bydłęj, chore bydło należy zaraz oddzielić od zdrowego, nie używać mleka chorych zwierząt, ani mięsa ich na pokarm, nie zdejmować skóry, rogów i racic, nie dotykać ich gołymi rękoma, — słowem znane są szczegóły postępowania z choremi zwierzętami, niezachowanie których nietylko przyczynia się do rozszerzenia zarazy między bydłem, ale przenosi ją na ludzi, grożąc powiększając części śmiertelności. Wydatki niezachowania środków ostrożności zżarają się wyłącznie pomiędzy prostym ludem, który chcąc pożywić się kawałkiem mięsa lub otrzymać kilka rubli za skórę, a przytem sądząc że bez woli Opatrzności nie stanie mu się nic złego, przenosi widoczny zysk nad wszelkie ewentalności, i tym sposobem nie zachowuje tych środków. Podobne postępy włościan, przez wzgląd na ich ciemnotę, poniekąd są do darowania, ale inaczej rzecz się ma z ludźmi, mieniącymi się inteligencją narodu. Z żalem przyznać należy, że w liczbie tych osób są tacy, którzy zapatrują się inaczej na ten przedmiot, jak przekonywa następujący smutny wypadek: Dnia 7 sierpnia r. b. przywieziona była do szpitala św. Kazańskich w Radomiu ze wsi O, powiatu radomskiego, dotknięta zarazą syberyjską 17-letnia córka włościanina Gruszczyńskiego, która następnie wkrótce zmarła. W spisanym przez właściciela szpitala protokole matka zmarłej zeznała, że właściciel wsi O p. K. rozkazał dawać na pokarm swoim ludziom mięso z padłego w tejże wsi na zarazę syberyjską bydła, a nadto rozdawał je włościanom w wynagrodzenie za robotę. Dla uzupełnienia obrazu przytaczamy tu własne słowa Gruszczyńskiej: „Widząc córkę moją chorą i wiedząc że choroba jest niebezpieczna,

bo przed kilkoma dniami sama zaledwie wyleczyłam się od tej choroby, w szpitalu, udałam się do właściciela po moją córkę, z prośbą aby mi dał furmankę dla odwiezienia jej do doktora, ale p. K. odmówił i chorą córkę kazał wynieść na podwórze, na którym pozostawała ona całą dobę. Soltys wiejski polecił umieścić ją w kuchni, ale p. K., niezważając na to, zawołał ludzi i kazał wyrzucić ją z łóżkiem przed stajnię na gnój, gdzie ona leżała drugą dobę bez wszelkiego ratunku, i dopiero dzisiaj zdołałam odwieźć ją do szpitala. Na rzetelność mego zeznania powołuję się na świadków Antoniego Florka i Jana Szlachetca, służących p. K. Nie umiemy podziwiać p. K. o zamiar umyślnego trucia ludzi swojej wsi — byłoby to zbyt nieludzkim, ale nie możemy także przypisywać jemu pobudek, jakimi powodują się włościanie. Ci używają na pokarm mięso padłego bydła sekretnie, a on jawnie handlował ścierwem. Znamy są nam z owego czasu, kiedy właściciele dóbr rozrządzali mieniem i prawie życiem włościan, prześladowania, kalectwa i nawet zabójstwa tych biednych istot, ale takowe działy się zwykle pod wpływem gniewu lub popędliwości panów i miały przynajmniej usprawiedliwienie ze strony psychicznej; ale tak bezczelnego bez żadnej przyczyny nękania się z ludźmi i prawa, jakie przedstawia postępek p. K., dawno już nie widzieliśmy, a lubo nie wątpimy, że prawo zażąda od p. K. zadość uczynienia, wszakoż nie możemy zataić naszego oburzenia z czynu gwałcącego wszelkie zasady ludzkości.”

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 8	dziś rsr. 1 kop. 8.
Za frank „ „ 28	„ „ 28.
Za złoty reh. „ „ 63	„ „ 63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* **(Wody mineralne druskienickie).** *Wil. Wiest.* pisze, że od 15 maja do 15 września 1868 roku przybyło do pomienionych wód 671 rodzin w liczbie 1,200 osób płci obojej, z których używało kuracji 788, mianowicie chrześcian 223 mężczyzn, 198 kobiet, żydów 169 m., 198 k. W ogóle wzięto kąpiele 22,454, z tych 30-kopiejkowych 11,650, 15 kopiejkowych 8,404, bezpłatnych 2,400.

* **(Kwestja przesiedlenia Czechów z Ameryki północnej na Kaukaz)** zajmuje obecnie dzienniki słowiańskie północno-amerykańskie. *Gazeta Kaukaz* donosi, że w New-Jorku 4 (16) sierpnia odbył się meeting złożony ze 100 osób, na którym zadeklarowane były następujące żądania: 1) Potrzeba wydania ze strony rządu ruskiego postanowienia o emigrantach z krajów słowiańskich, prawach ich, obowiązkach i przywilejach, podobnie jak to zrobiono w Stanach-Zjednoczonych w ogólności dla emigrantów. 2) Potrzeba założenia towarzystw wsparcia i zakładów, podobnych do tamecznego Kastle-Garben, w celu assekuracji emigrantów w czasie podróży morskiej, tudzież dla ochronienia ich od strat w portach przy zmianie pieniędzy i kupnie biletów drożnych. 3) Potrzeba wsparcia pierwszych emigrantów, t. j. przewiezienia ich na parostatku ruskim wojennym lub handlowym albo na wynajętym okręcie, za co emigranci obowiązani byłiby odrobić rządowi zaforszuszowane pieniądze. Z powodu powyższej deklaracji *gazeta Kaukaz* pisze: „Obmyślenie przepisów względem emigrantów władze tutejsze zajmują się oddawna, a od r. 1866 kwestja ta, przynajmniej co do osiedlenia gruntów skarbowych w obwodzie kubańskim, może być uważana prawie jako załatwiona; ustanowienie zaś towarzystw pomocy i zakładów dla emigrantów na Kaukazie istotnie jest potrzebne, ale nietylko dla samych Czechów lecz i dla emigrantów ruskich, dla tego, że dotąd wspieranie emigrantów na Kaukazie ciążyło jedynie na naszym rządzie, a o skutecznej pomocy jaką w tej mierze mogłaby okazać publiczność ruska, nawet nie pomyślano. Wiadomo, że między Niemcami kaukaskimi zbierana jest dobrowolna składka dla przybywających tu robotników niemieckich, którzy zbiednieli w drodze albo nie znajdują tu zajęć. Gdyby choć taką pomoc publiczność ruska na Kaukazie okazała emigrantom ruskim.”

Wypadki w Hiszpanji.

* **Madryt, 20 (8) października.** W manifeste rządu, ogłoszonym dziś w formie noty okólnikowej do agentów dyplomatycznych za granicą, po zestawieniu powodów, dla których lud zrzucił z siebie jarzmo Burbonów, powiedziano: „Wszechwładztwo ludowe, które należy obecnie do całego narodu i które będzie później atrybucją reprezentantów wybranych przez tenże naród, oznaczy miarę swobód, które stanowią lub stanowią będą w niedalekiej przyszłości bogate i niezaprzeczone dziedzictwo narodów ucywilizowanych.” Manifest oświadcza się z życzeniem co do

wolności wyznań, wynurza nadzieję, że poparcie moralne ze strony mocarstw spowoduje dobre stosunki wzajemne, i kończy się temi wyrazami: „Prawo głosowania powszechnego, które powinno być dziś uważane jako niezawodne, żadnej apelacji nie dopuszczając orzeczenie sędziów, zatwierdzi rewolucję, mającą na celu wyniesienie Hiszpanji do wysokości ludów cywilizowanych. Rządy nie odmówią Hiszpanji odrodzonej dowodów przyjaźni, jaką okazali władcom, którzy nas uciskali i poniżali.” Minister wojny przyznał obecnie armji Novaliches'a też same prerogatywy co do awansów, jakie udzielone zostały tym wojskom, które wzięły udział w powstaniu. — Gazeta urzędowa ogłosiła kilka dni dektet o wolności wyższego nauczania. — Junty cyrkulowe stolicy zostały rozwiązane. — Rząd ogłosił wkrótce amnestję powszechną i złagodzenie kar. (Wolff's T. B.)

* *Paryż, 21 (9) października.* Depesze otrzymane tu z Madrytu donoszą, że junta stolicy wydała proklamację, w której oświadcza, że obecnie, gdy porządek powszechny i bezpieczeństwo obywateli zostały w zupełności zapewnione, rząd ma obowiązek zastosować stanowczo zasady rewolucji. Junta oświadcza, że rozwiązuje się, i wzywa junty innych miast, ażeby poszły za jej przykładem. (Tamże).

* *Londyn, 20 (8) października.* Posłany został do Madrytu adres podpisany przez znaczną liczbę osób i upraszający o usamowolnienie powszechne niewolników w koloniach hiszpańskich. (Cor. Hav. Bul.).

* *Do Agencji Havas* piszą z Madrytu pod datą 17-go października: Omal że nie przyszło dziś znowu do takiegoż zamachu, jaki wykonany został na osobie p. Ruiz Perez'a. Jeden z oficerów wojsk królewskich, które zyskały pod Bejar tak smutną sławę, przybył niedawno do Madrytu i prowadził życie ośobnionem, mieszkając w jednym pokoju przy ulicy San Geronimo. Kilka osób poznało go i tłum rozwiścieczony wtargnął do jego mieszkania. Wszelkie wyjście było przecięte. Oficer, który leżał jeszcze w łóżku, wyskoczył w tej chwili krytycznej w jednej chwili przez okno, i miał to szczęście, że nie zabił się i zdołał uciec od swych prześladowców. — Dnia 14-go października, kardynał-arcybiskup Walladolidu zgłosił się do junty tego miasta, i cofnąwszy swe poprzednie oświadczenie co do przystąpienia do ruchu, wynurzył zadowolenie z utrzymania porządku i z postawy junty przy wywiązywaniu się przez nią z jej mandatu, lecz upraszał ją zarazem, ażeby nie wprowadzała w wykonanie swych uchwał co do zniesienia seminarjum i co do dzwonów. Junta wysłuchała kardynała z uszanowaniem i przystąpiła następnie do nowej narady co do przedmiotów powyższych, lecz po rozprawach, utrzymała swe poprzednie uchwały. — Dnia 16-go października rozpoczęły się uroczyste w Barcelonie roboty około zburzenia cytadeli. Syndyk municypalny wykonał pierwsze uderzenie młotem. Dnia 26-go b. m. upływie 27 lat od chwili, w której miała miejsce takież ceremonja; ówczesne atoli burzenie zostało niebawem powstrzymane i naprawiono później porobione szczyby.

* Nie otrzymano dotąd wiadomości bezpośrednich z Madrytu co do powodów, które skłoniły rozwiązana obecnie juntę madrycką do wystósowania do rządu tymczasowego deklaracji przeciw uchwaleniu przyszłej formy rządu za pomocą głosowania powszechnego. Domysły podawane w tym względzie przez pisma francuskie i przez korespondencje *Agencji Havas*, jako nacechowane duchem stronnictw, nie zasługują na bezwarunkową wiarę. Również nie otrzymano jeszcze dokładnych wiadomości o odbytem w Madrycie zgromadzeniu demokratycznym, które oświadczyło się stanowczo za utworzeniem rzeczypospolitej federacyjnej; zdaje się, że manifestacja ta nie miała wielkiej doniosłości. (Nordd. A. Z.)

* *Patrie* podaje następujące wiadomości z Hiszpanji: Stronnictwo umiarkowane jednoczy się z duchowieństwem i postanowiło nie sprzeciwiać się w niczem rządowi tymczasowemu, lecz uorganizować się dla przyszłych wyborów. W tym celu utworzył się w Madrycie komitet centralny. Nie robi on hałasu, lecz prowadzi nieustanną korespondencję z prowincjami. W kilku już z nich, mianowicie w Nawarze, Alawa, Biskai, Guipuzcoa, w części Walencji, Estremadury i Galicji, zawiązują się komitety miejscowe, których wpływ na ludność będzie bardzo wielki. Prześladowania niepotrzebne miały miejsce przeciw duchowieństwu. Pominąwszy tę okoliczność, że pozostają one w sprzeczności z zasadami liberalnemi, głoszonemi w Madrycie, są one obok tego niepolityczne. Oto jeden przykład. Junta Walladolidu wydała rozkaz, nie tylko zniesienia kongregacji religijnych, lecz także zamknięcia wielkiego seminarjum tego miasta, jednego z najdawniejszych zakładów tego rodzaju w Hiszpanji, w nim bowiem otrzymały ukształcenie naj-

znakomitsze osoby duchowne. Arcybiskup tameczny jest człowiekiem umiarkowanym; reklamował on, lecz nie uwzględnił jego uwag. Uczniowie opuścili seminarjum i wrócili do domów, gdzie szerzyć będą wraz z duchowieństwem wiejskiem propagandę, rezultatem której będzie wybór kandydatów zalecanych przez stronnictwo trzymające razem z duchowieństwem. — Oświadczenia na korzyść monarchji, złożone przez marszałka Serrano, generała Prima i p. Olozaga, doznały we wszystkich prowincjach dobrego przyjęcia.

* *Nordd. A. Z.* podaje następujący dekret ministra wyznań i sprawiedliwości, znoszący w Hiszpanji zgromadzenie jezuitów: „Polecam niniejszem rozwiązać na ładzie stałym Hiszpanji i na wyspach przyległych, regularnie uorganizowane zgromadzenie jezuitów. Wszystkie ich szkoły i seminarja, ze wszystkimi ich przynależnościami, mają być zamknięte w ciągu trzech dni. W tym celu władze właściwe mają dać osobne instrukcje władzom miejscowym tych prowincji, w których istnieją zakłady jezuitów. Na zasadzie dekretu królewskiego z 1-go lipca 1835 r., cały ich majątek ruchomy i nieruchomy, tudzież należące do nich gmachy i dochody, z których oni korzystają, mają być uznane za własność narodową. Członkowie rozwiązanego zgromadzenia tracą prawo do zawiązywania jakichkolwiek nowych towarzystw lub zgromadzeń duchownych, tudzież do noszenia sukni zakonnej i do uznawania siebie za zależnych pod jakimkolwiek względem od głównych zwierzchników zakonu, zamieszkałych bądź w Hiszpanji, bądź zagranicą: wszyscy oni mają podlegać odtąd jurysdykcji świeckiej. Wzywam czcigodnych arcybiskupów, biskupów i wszystkie osoby, mające w swoim ręku jurysdykcję duchowną i świecką, ażeby w sferze leżących na każdym z nich obowiązków, współdziałały w ściśle wykonaniu dekretu niniejszego, zgodnie z sankcją pragmatyczną z 2-go kwietnia 1767 r. i z breve papieżkiem z 21-go lipca 1773 r.

Austria i Ziemie słowiańskie

* (Organizacja armji). W liczbie projektów złożonych w wiedeńskiej radzie państwa, najważniejszym jest projekt do prawa o organizacji armji. Jeżeli ogół sił zbrojnych tak armji jak i marynarki, oznaczony jest w tym projekcie na 800,000 ludzi, to zauważyć wypada, że nie wchodzi do tego obrachowania landwera prowincji cis-i transilawskich, mająca wynosić 250,000 ludzi. (Nordd. A. Z.)

* (Sprawy czeskie. — Prawo prasowe. — Proces). *Wiedeń, 19 października.* Z gazet zagranicznych przeszła do dzienników tutejszych wiadomość, jakoby kanclerz państwa zamierzał wystósować do reprezentantów Austrii zagranicą notę okólnikową, z wymotywowaniem powodów, które skłoniły rząd do zaprowadzenia w Czechach środków wyjątkowych. Dziwiono się tu nie mało doniosłości, jaką chcą nadać w ten sposób ruchowi czeskiemu. Obecnie atoli napomknienia półurzędowe dają do zrozumienia, że rozesłana być ma nie nota okólnikowa, lecz instrukcja, która posłuży do zorientowania opinii publicznej, lecz nie będzie bynajmniej przeznaczoną do użytku dyplomatycznego. W każdym razie okazuje się ztąd, że w sferach rządowych panuje przekonanie, iż opinia publiczna zagranicą zaprzęta się mocno ostatnimi wypadkami w Pradze. — *Wiener Ztg.* ogłosiła wczoraj prawo prasowe, o usankcjonowaniu którego przez cesarza, minister sprawiedliwości zawiadomił onegdaj radę państwa. Główne punkta nowego prawa zależą na tem, że najpierw subiektywne postępowanie karne, t. j. potępienie artykułu dziennikarskiego jako takiego, bez rozciągania postępowania sądowego przeciw pewnym osobistościom, zostaje znacznie ograniczone; że powtóre, co do obowiązku dziennika przyjmowania sprostowania, decyduje nie prokurator, jak to miało miejsce dotąd, lecz sąd z pomocą wyroku formalnego, i że potrzebie, usuwa się stanowczo przepis prawa prasowego, stanowiący, że po kilkakrotnem skazaniu, wydawnictwo dziennika może być zawieszone. — Podczas gdy zadekretowano tu ograniczenie obiektywnego postępowania karnego, *Vaterland* ogłasza zapadłą na tej drodze decyzję sądową, zaprzatającą od kilku tygodni opinię powszechną; jest to mianowicie decyzja sądu krajowego praskiego w przedmiocie listu pasterskiego i instrukcji, które biskupi czescy wystósowali do swego duchowieństwa w przedmiocie jurysdykcji co do spraw dotyczących małżeństwa. Co do obu tych dokumentów, uznane zostało przestępstwo naruszenia spokojności publicznej, i z tego powodu wzbroniono ich szerzenie. Prasa liberalna, wspominając o tej decyzji sądowej, powiada, że ci, którzy dopuścili wyżej wspomnianego przestępstwa, powinni być obecnie pociągnięci do odpowiedzialności osobistej. Tymczasem podług *Vaterlanda*, arcybiskup praski książę Szwarzenberg ma zamiar wy-

wołać sam takie postępowanie, gdyż postanowił założyć apelację od tej decyzji, w razie zaś, gdyby nic na tem nie skórał, chce on żądać, ażeby wytoczono proces karny tak jemu samemu, jak i innym biskupom, którzy podpisali wraz z nim pomenione dokumenta. Potwierdzenie tej wiadomości, podanej przez *Vaterlanda*, obudziłoby o obozie liberalnym wielką radość. (Nordd. A. Z.)

* (Sprawy galicyjskie). *Słowo lwowskie* pisze między innemi: Z powodu szerzącej się szkarlatyny epidemicznej, rozpuszczono do domów, od 16-go października do 1-go listopada, uczniów czterech niższych klas trzech gimnazjów lwowskich. — Dnia 18-go października ma wyjść z druku 6 ty i 7 my zeszyt *Słowianina*, wydawnictwo którego doznało w tym miesiącu zwłoki — jak donoszą — dla tego powodu, że redakcja przygotowywała bardzo obszerny artykuł o całej działalności sejmiku lwowskiego, podczas ostatniej jego sesji. — W końcu października wyjdzie z drukarni M. Biełousa, w Kołomyi, kalendarz kołomyjski na r. 1869, pod tytułem *Pokutianin*, objętości od 5 do 6 arkuszy druku. Cena egzemplarza 36 krajcarów. W Użgorodzie wyjdzie także kalendarz na rok 1869, wydany przez węgiersko-ruskie towarzystwo św. Bazylego W. Cena egzemplarza wynosić będzie 25 krajcarów. — W redakcji *Świeta* użgorodzkiego sprzedaje się „krótki zbiór wyboru z dzieł prozą i wierszem dla ćwiczenia się w języku ruskim”, wydany przez K. A. Sabowa. Zbiór ten obejmuje utwory wzorowe Łomonosowa, Karamzina, Kryłowa, Puszkina, Gogola, Turgenjewa i t. d. Egzemplarz mieszczący w sobie 13 arkuszy druku, kosztuje jeden gulden. Czysty dochód z wyprzedaży tej książki przeznaczony jest na założenie w Użgorodzie gazety politycznej ruskiej.

Prusy i Niemcy.

* (Organizacja Hanoweru). Stany prowincji hanowerskiej otrzymały od rządu pruskiego wezwanie do wypowiedzenia zdania co do organizacji politycznej tej prowincji. Gabinet berliński, ma zamiar znieść sześć obwodów czyli podziałów administracyjnych dawnego królestwa, i podzielić je na trzy rejencje. Zamiar ten natrafi na wiele zarzutów, gdyż zawsze delikatną jest rzeczą znosić instytucje, do których kraj się przyzwyczaił. *Indép. belge* zwraca na to uwagę, że to samo dzieje się w Silezji-Holsztynji, które to księstwa pragną również zachować drogie im instytucje, na które nie pokuszali się nigdy dawni ich monarchowie, a które uświęcają autonomję prowincji w sprawach jej wewnętrznych, w administrowaniu własnych jej zasobów, w emancypacji kościoła ewangelickiego, w wolnym kierunku i zarządzie uniwersytetu w Kiel i t. d. Życzenia te, wysłuchane są w petycji obiegającej obecnie po kraju, która przedstawioną będzie sejmowi prowincjonalnemu. (La Fr.)

* (Sejm handlowy). *Berlin, 20 października.* Otwarcie niemieckiego sejmiku handlowego odbyło się dziś przed południem w sali koncertowej teatru. Minister handlu hr. Itzenplitz powitał zgromadzenie w imieniu rządu, i wynurzył nadzieję, że handel podniesie się w dalszym zakresie. (Cor. B.)

Francja.

* (Narada ministerjalna). *Patrie* donosi pod datą 20-go października: „Jeżeli jesteś my do brze poinformowani, żadna kwestja polityczna nie była traktowana na posiedzeniu rady ministrów, które odbyło się wczoraj w St. Cloud, pod prezydencją cesarza. Powiadają, że rada ministrów za przatała się jedynie sprawami bieżącymi. Cesarzowa, która znajdowała się na tem posiedzeniu, uregulowała, jak zapewniają, rozmaite kwestje dotyczące zakładów dobroczynnych. Posiedzenie to trwało od godziny 9-ej do 3-ej.”

* (Książę Napoleon). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 20-go października: „*Gazzetta piemontese* powiada, że donoszą z Florencji, iż podług jednej z pogłosek obiegających w przedmiocie podróży księcia Napoleona do Turynu, książę ten miał jakoby na celu porozumienie się z rządem włoskim co do wyłączenia, zgodnie z Francją, możebnych następstw ruchu teraźniejszego w Hiszpanji, bądź rzeczpospolitej bądź kandydatury księcia Montpensier. Nie dziwnym się, że pogłoska ta, tak samo jak wiele innych, obiegająca we Florencji w przedmiocie podróży księcia Napoleona do Włoch. Łatwo przeto zrozumieć, dla czego powtarzamy ją bez przywiązywania do niej żadnej doniosłości.”

Turecja i ziemie słowiańskie.

* (Tessalja i Macedonja). Czytamy w *La Patrie*: „Niektóre gazety zagraniczne donoszą, że w Tessalji i Macedonji panuje wielki ruch i że posyłają tam wojska z Konstantynopola. Listy prywatne z Saloniki z 5-go października stawiają nas w możności

zaprzeczenia tym wiadomościom. Gubernator prowincji tego nazwiska, Mehemet-Akif pasza, zwiędził ją we wszystkich jej częściach i stwierdził, że wszędzie panuje spokojność, że drogi są bezpieczne i że agitatorowie, którzy ukazyli się byli w rozmaitych punktach kilka miesięcy temu, całkiem znikli. Mamy z Volo podobne wiadomości, z daty 7-go października. Abdul-Kerim-pasza, wódz naczelny w armji w Tessalji, przybył na inspekcję tej twierdzy. Był on ze wszech miar zadowolony i stwierdził, że jak najzupełniejsza spokojność panuje nad zatoką Volo, stanowiącą od wschodu granicę pomiędzy Turcją i Grecją. Armja w Tessalji, postawiona rok temu na stopie należytej, nie została w tych czasach zwiększona, jak o tem donoszą błędnie."

* (S p i s k i). Nord z d. 21-go października pisze: Wyrażone przez nas powątpiewania o ważności niedawnego spisku w Konstantynopolu, zaczynają sprawdzać się na drodze niby urzędowej; telegram bowiem donosi, że różne osoby zamieszane w tę sprawę, oddane zostały w ręce właściwych im ambasadorów. Z tego jednego faktu byłoby zapewne przedwcześnie sądzić o niewinności oskarżonych i o nieistnieniu wcale spisku, o którym tyle narobiono wrzawy; ale ponieważ rząd turecki postanowił z początku sam pociągnąć winnych do odpowiedzialności i prowadzić śledztwo sądowe aż do skutku, nie można zatem inaczej wytłumaczyć sobie dokonanego środka, jak tylko, że cała ta sprawa była początkowo przesadzona. Być może, że wkrótce dowiemy się, iż cały ten spisek egzystował tylko w imaginacji kilku bardzo gorliwych urzędników, jak to już zresztą przewidywała korespondencja przesłana z Konstantynopola do *Allg. Augsburg. Z.* — Ciekawą byłoby również rzeczą poznać prawdę o zamachu wymierzonym na życie wice-króla egipskiego przy jego powrocie z Konstantynopola. Niektórzy korespondenci zaprzeczają samemu faktowi tego zbrodnicego zamachu. Pewną także jest rzeczą, że władze egipskie nie spieszyły się wcale z wyrowdzeniem śledztwa co do tego zamachu. Za to urzędowy dziennik aleksandryjski zwała odpowiedzialność za tę zbrodnię, albo, jak wyraża się *La Fr.*, za tę „mniemaną zbrodnię” na osadę europejskich. *Progrès égyptien*, organ interesów europejskich, powstaje usilnie przeciwko tym oskarżeniom.

* (Małżeństwo księcia Karola rumuńskiego). *Allg. Augsburg. Z.* donosi ostaraniach księcia Karola rumuńskiego co do zawarcia związków małżeńskich. Następca gospodarów wołoskich miał zwrócić oczy na dom duński i upraszał o rękę księżniczki Thyry, trzeciej córki króla Chrystjana IX; prośba ta miała być przychylnie przyjęta, i jak skoro tylko księżniczka skończy lat siedemnaście, odbędzie się natychmiast ślub; ale księżniczka urodziła się d. 29-go września 1853 r. Osoby wierzące jeszcze w to, że przymierza rodzinne wywierają wpływ na politykę państw, utrzymują, że związek ten połączy ściśle księcia Karola z dworami londyńskim, petersburskim i ateńskim. (*La Fr.*)

* (Ustawa serbska). W Serbji ustawa polityczna kraju ma uleść zupełnej reformie. W tem szczęśliwym księstwie mówią tylko o szczerem rządzie reprezentacyjnym, o utworzeniu parlamentu podzielonego na dwie izby, o nowych prawach co do nauki wychowania i t. d.; marzą tam o wolności prasy, opartej na najobszerniejszych podstawach i wyczekują jak najrozsądniejszej autonomji gminnej. (*La Fr.*)

Grecja.

* (Niebieska księga). Rząd grecki rozdał w izbach ateńskich swą księgę niebieską, obejmującą korespondencję dyplomatyczną w przedmiocie deputowanych wybranych przez wyspę Kandję. Okazuje się z tej korespondencji, że dla oświadczenia, iż deputowani z kraju nie wchodzącego do składu królestwa greckiego nie mogą być dopuszczeni do zasiadania w izbie, rząd potrzebował jedynie powołać się własnym zdrowym rozsądkiem. (*La Patr.*)

Ameryka.

* (Kandydaci na prezydenta Stanów Zjednoczonych). Pisma angielskie wynurzają zdziwienie z tego powodu, że generał Shofield, minister wojny w Waszyngtonie, ogłosił list na korzyść kandydatury generała Granta, przez co stawia siebie w rażącej sprzeczności z prezydentem Johnsonem, stojącym po stronie p. Seymour'a, kandydata demokratycznego. Lecz upatrywać w tem należy raczej dowód, że prezydent Johnson, z powodu zajmowanego przez niego stanowiska, dalekim jest od stanowczego popierania którejkolwiekby strony. Jak mało zresztą prezydent Johnson okazuje się skłonny do narzucania w tym względzie swojej woli

członkom rządu lub ich reprezentantom, okazuje się z listu energicznego, w którym generał Dix, poseł Stanów Zjednoczonych w Paryżu, oświadczył się również niedawno przeciw kandydaturze p. Seymour'a. (*Nordd. A. Z.*)

Bibliografia.

Słowianin, dwutygodnik polityczny, redagowany przez J. K. Turowskiego. Lwów, 1868.

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*)

W szpaltach naszego pisma podana była w swoim czasie krótka wiadomość bibliograficzna o dwutygodniku *Słowianin*, wydawanym we Lwowie od lipca roku bieżącego. Naumyślnie wstrzymywaliśmy od rozbioru tego pisma dopóty, dopóki kierunek, duch i cel jego, nie wykażą się o ile można najcałkowiciej. Obecnie otrzymaliśmy już pięć zeszytów *Słowianina*, zawierających w sobie dość danych, ażeby uczynić niemyślnym sąd o tem czasopiśmie.

Przedewszystkiem rekomendację *Słowianina* stanowią nazwiska jego wydawców: Turowskiego, który do 1863 r. wydawał „Bibliotekę literatury,” i Rapackiego, jednego ze znakomitszych polskich publicystów w Galicji, człowieka ze stałymi przekonaniami i silną energją. Obydwaj ci pisarze, a szczególnie ostatni, posiadają gruntowną erudycję w kwestji słowiańskiej i odznaczają się dojrzałością myśli i bezstronnością politycznych poglądów. Zalety wydawców odbijają się w ich czasopiśmie. *Słowianin* nie należy do tych lekkich literackich zjawisk, które ukazują się i znikają bez śladu, lekko czytają się i zaraz się zapominają; przeciwnie, *Słowianin* wymaga gruntownego i nie pospiesznego czytania, dla tego, że czytelnik prawie we wszystkich artykułach spotyka poważną i głęboko obmyślaną mowę, treść której stanowią naukowo opracowane materiały z dziedziny historii, etnografji, ekonomji, statystyki i t. d. Przez taki wykład, nie pogwałca się niczyich przekonań, a czytelnik sam dochodzi do bezstronnych wywodów, koniecznie wynikających z przedstawianych założeń. Treść *Słowianina* jasno uwarunkowują sferę jego czytelników. Czasopismo to może stanowić pokarm tylko dla ludzi z wykształceniem naukowym i dostatecznem wewnętrznym rozwinięciem.

Kierunek *Słowianina* ściśle i bez zboczenia przeprowadzony jest we wszystkich dotąd wydanych jego zeszytach. Główne zadanie tego czasopisma stanowi zbliżenie słowian pomiędzy sobą w ogólności, a w szczególności polaków z rosjanami. Wychodząc z przekonania, że moralne rozdwojenie w świecie słowiańskim wynika z obojętności słowiańskich plemion jednego względem drugiego, w skutku zupełnej nieznajomości przeszłych losów z obecnego położenia pokrewnych zywiołów, *Słowianin* przyjął za zadanie, ściśle trzymając się dziedziny naukowej, obnażać pokrewne słowiańskie plemiona z ich historją, literaturą i społecznym bytem. Takim sposobem, oznaczwszy pole, na którym powinno nastąpić zjednoczenie słowiańskie, czasopismo wspomniane wystąpiło do jawnej walki z anti-słowiańskim polskim stronnictwem i wbrew systemowi polskich dzienników zagranicznych, wypowiada pomiędzy innemi o Rosji i jej stosunkach do polaków, bezstronne słowa prawdy. Łatwo zrozumieć, że takie czasopismo musiało mocno niepokoić się tym fałszywym polskim patriotom, którzy cały swój patriotyzm zakładają na zaciętej nienawiści dla Rosji. *Gazeta Narodowa*, *Dziennik lwowski* i *Dziennik poznański* osypały nowo okazujące się pismo gradem wymysłów, denuncjacji i potwarzy, przyczem aby podkopać istnienie *Słowianina*, tak zwany galicyjski rząd narodowy, zakazał zupełnie ten organ. My, ze swej strony, możemy tylko szczerze ubolewać nad tą ślepą nienawiścią, obawiającą się spojrzeć prosto w oczy prawdzie.

Na potwierdzenie naszej ogólnej charakterystyki nowego czasopisma i dla bliźszego z nim zapoznania, przytoczymy pokrótce treść niektórych ważniejszych jego artykułów, chociaż wyznamy, iż trudno robić wybór pomiędzy artykułami, dla tego, że każdy z nich ma swe zalety stosunkowo do pewnej sfery umiejętności.

W pierwszym zeszycie, w artykule pod tytułem: „Słowianie zachodni,” czasopismo określając, pomiędzy innemi, główne chwile polskiej historii, powiada, iż nacisk niemiecki, jakby się zdawało, powinien był łączyć pomiędzy sobą słowian polskich i czeskich dla odporu zabójczego wpływu, tymczasem w rzeczywistości, słowiańskie plemiona korzystały z każdej sposobności żeby się wzajemnie osłabiać. W tym kierunku szczególnie daleko zaszli polacy w swych usiłowaniach odrywania ziem ruskich. Zamiast tego, aby połączyć się z rosjanami przeciwko Niemcom, przedsięwzięli szereg wypraw na Kijów, z których nic isto-

tego nie nabyli, lecz zdołali rozognić w rosjanach słuszną względem siebie nieprzyjaźń. Toż samo bratobójcze dążenie polaków względem Rusi, trwało za Władysława Łokietka i Kazimierza. Następnie w ciemnych barwach przedstawiony jest rozkładający wpływ na społeczeństwo polskie jezuitów i niepomówanej zasady wyborczej z jej *liberum veto*. Ci co idealizują przeszłość Polski, powiada autor, nie wnioskują w istotę rzeczy, lecz widzą tylko formy. Dalej, za najbliższy powód upadku Polski, autor uważa nieprzyznanie przez jezuitów i szlachtę praw człowieczeńskich włościanom i kozakom, — i świadczy, iż przy pierwszym rozbiórce polskiego państwa, Rosja nie zabrała sobie ani kawałka z jego historycznej ziemi; przeciwnie, od Rosji odpadła do Austrii Ruś Czerwona z częściami Wołynia i Podola. Rosja zaś, w osobie Aleksandra I, wywalczyła narodowość polską w granicach obecnego Królestwa Polskiego. Jest to fakt, kto emu zaprzeczyć nie można, powiada autor. Co byłoby z narodowością polską, pyta się on, gdyby Wisła była przyjęta za granicę między Rosją a Prusami?

Autor przyznaje, że Królestwo Polskie do powstania z 1831 r. zażywało takiej pomyślności, jakiej w dawnych całej Polski dziejach mało przykłada, i z wyrzutem potępia tych pseudo-patriotów, którzy przez podniecenie rewolucji, zniweczyli wewnętrzny ekonomiczny dobrobyt. Określiwszy nakoniec położenie narodowości polskiej w granicach trzech państw, autor domaga się równouprawnienia galicyjskich rusinów, na równi z polakami.

W artykule, pod tytułem: „Fragmenta z etnografji Galicji”, przytoczone są z rzadką w polaku bezstronnością z wielu niemieckich poważnych źródeł, dane statystyczne, wbrew sprzeczne paradoksowi zjadłego polskiego stronnictwa, zawierającemu się w słowach: „nie ma Rusi”. Artykuł ten, każdy ukształcony człowiek czyta z prawdziwym zadowoleniem. Podajemy tu niektóre z niego wyjątki: „Słowianie w Galicji są to odłamki dwóch narodów pobratymczych: polskiego i raskiego. Od r. 1848, kiedy rusini w Galicji wystąpili z żądaniem uznania praw swojej narodowości, wywołali o sobie przeróżne zdania. Utrzymywano, że narodowość ruska, to tylko obrządek religijny; albo miano ją za odłamek prowincjonalny, za powiatowszczyznę narodowości polskiej..., a język ruski za dialekt polskiego. Lecz te i tym podobne zdania wywołały bądź widoki polityczne, bądź rozdrażnienie — na czem prawda ucierpiała. Naród ruski w Galicji jest odrębnym od narodu polskiego, choć pobratymczym”. Ruską etnograficzną odrębność bardzo szczegółowo dowodzi ten artykuł przez przymioty języka raskiego, właściwości psychiczne i fizjologiczne, odcienia wewnętrznego bytu i t. d. Najważniejsze zaś dane czerpie ze statystyki. Tak według ostatniego spisu ludności w wschodniej Galicji było: rusinów 2,021,346, polaków 692,050, ormian 2,382, Niemców 23,049, żydów 345,004, innych wyznań 602; razem 3,094,434. Z liczby 12 obwodów wschodniej Galicji, w pięciu znajduje się rusinów 70 — 80%, w czterech 60 — 70%, w jednym 56% i w dwóch 40 — 50%. Procent ludności rusińskiej znacznie się powiększy, jeżeli z ogólnej liczby wyłączyć miasta, mieszkańcami których przeważnie są polacy. Do tego artykułu dołączona jest wybornie wykonana etnograficzna mapa Galicji.

Zwracają także na siebie uwagę w 2-im zeszycie artykuły: „Obecne położenie Galicji”, gdzie jest mowa o ekonomicznej nieudolności polaków, i „Zarysy polityki przyszłości”, gdzie rozebrana jest polityczna broszura p. Kominkowskiego, wydana pod powyższym tytułem jeszcze w 1867 r., ale umyślnie niepostrzeżona przez polskie dziennikarstwo, chociaż, a raczej dla tego, że odznacza się trzeźwością myśli i bezstronnie-prawdziwym politycznym sądem. Oddając sprawiedliwość temu artykułowi, redakcja niejako zapomina o swem własnem pochodzeniu plemieniem i wyrzeka się odwiecznych przesądów swej narodowości. Przypominając pokrótce historję Polski, niemiłosierny p. Kominkowski powiada: „Nie było nas tam, gdzieśmy być byli powinni, ale natomiast byliśmy w przeciwnych obozach, tak samo jak i dziś jesteśmy”. Autor wykazuje to, że kiedy cześć jechała do Moskwy, uznawszy to za pożyteczne, dla swoich interesów, rotowy ogień słów ślepych spadł na nich na całej linii bojowej od Lwowa do Poznania, co jednak nie przeszkodziło im spełnić swego życzenia. Autor ma odwagę przyznać, iż polacy są energiczni tylko do rewolucji, w przestankach zaś pomiędzy rewolucjami, nastaje zupełna apatja, przez którą objawia się ich smutne położenie ekonomiczne w Galicji. Powołując się na historyczne fakta, p. Kominkowski wypowiada głęboką myśl, że narody również jak pojedynczy ludzie, zmieniają formy swego życia, nawe-

	ładają	placą
Z BERLINA.		
5-ta Pożyczka Rosyjska.	84 1/2	
Ob. igracje Skarbowe 4 1/2 %.	84 1/2	
Listy Zastawne 4 1/2 %.	92 1/2	
Bilety Banku Rosyjskiego.	91 1/2	
Weksle na Warszawę.	6 23/4	
„ „ Petersburg 3 tygodni.	80 1/2	
„ „ „ 3 miesięczny	15 1/4	
„ „ Londyn 3 „	2 7/8	
„ „ Paryż 2 „	67 1/2	
„ „ Hamburg 2 „	56 1/2	
„ „ Wiedeń 2 „	67 1/2	
Akcje Rosyjskie	33 1/2	
Kolej Terespolska	82	
„ „ do Warszawsko-Wiedeńska	79	
Listy Likwidacyjne	53 1/2	
Nowa pożyczka premjowa 1-em „	117	
„ „ 2-em „	1 1/2	
Żyto na targu	58	
„ „ „ „ dostawę „	5 1/2	
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn.	115 5/8	
„ „ Hamburg.	85 20	
„ „ Paryż.	45 70	
Pożyczka Narodowa.	62 50	
5% Metaliki	57 2 1/2	
Akcje Banku Kredytowego	211 10	
Z PARYŻA.		
Renta 3%	70 42	
Renta Włoska	54 50	
Akcje Kredytu Ruchomego		
Z LONDYNU		
% Papiery (Czasol.)	94 1/2	

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 6539. Dyrekcja Główna
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwymi dowodami popartego i w zastosowaniu się do Art. 3-go Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub Kupónów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Jan Tołwiński, na Pradze, Przedmieściu Warszawskim pod Nr. 1150 zamieszkały, utracił Listy Zastawne Okresu III Serji II Lit. D. 259,710 i 269,027 bez kuponów.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższych Listów zakwestjonowany temczasowo niniejszem zostaje, i że w skutek tego, każdy nabywca Listu zakwestjonowanego, byłby powołany przez poszkodowanego, do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu.

Warszawa dnia 1 (13) Października 1868 r.
p. o. Prezesa.

General-Lejtnant Gieczyński.

N. D. 6551. Zarząd Drogi Żelaznej
Warszawsko-Terespolskiej.

Zawiadamia, że przedmioty przez pasażerów na stacjach i w wagonach pozostawione, odebrane być mogą po udowodnieniu własności od Zawiańcy Stacji Praga.

Wykazy tych przedmiotów są do przejrzania u Zawiadowców Stacji: Praga, Siedlce, Łuków i Terespol.

Warszawa d. 14 Października 1868 r.

N. D. 6651. Sędzia Komisarz Upadłości
Fabryki Żelaznej pod firmą Roberta Ejchler
i Spółki w Warszawie.

Gdy z powodu nieprzewidzianych okoliczności, termin w d. 9 (21) Października r. b. pozostał bez skutku, przeto wyzwałem powtórnie wszystkich wierzycieli masy upadłości fabryki żelaznej pod firmą Roberta Ejchler i Spółki w Warszawie, aby się w dniu 14 (26) Października r. b. o godzinie 5 po południu stawili osobiście lub przez swych pełnomocników w Kancelarii Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549, celem podania potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych powyższej masy.

Warszawa d. 10 (22) Października 1868 r.

Henryk Toeplitz.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4532. Pisarz Kancelarii Ziemskiej
w Płocku.

Po nastąpieniu śmierci:

1. Macieja Rościszewskiego, wierzyciela sumy złp. 40,916 gr. 21 pod Nr. 4, na dobrach Wróblewie z Okręgu Mławskiego.

2. Macieja Ligowskiego, wierzyciela sumy ra. 900 pod Nr. 3, na dobrach Sulerszys Lit. A, z Okręgu Przasnyskiego.

3. Ryfki Małogłowa, współwłaściciela nieruchomości Nr. 81 w Płocku.

4. Pankracja Jaroszewskiego, wierzyciela sumy złp. 6,140 gr. 16, pod Nr. 5 na nieruchomości w Płocku Nr. 208 i 209 tytułem rekcacji.

5. Adama Petkowskiego, wierzyciela sumy rs. 900, pod Nr. 3, na dobrach Wola Pienicka z Okręgu Przasnyskiego.

6. Juljanny Rudowskiej, właścicielki dóbr Krempa z Okręgu Mławskiego.

7. Jana Gogolewskiego, współwłaściciela dóbr Pałuki Przytoki lit. C, w Okręgu Przasnyskim położonych.

Otworzyli się postępowania spadkowe, do regulacji których termin przed Pisarzem Kancelarii Ziemskiej w Płocku na dzień 16 (28) Stycznia 1869 roku wyznaczony został i w tym terminie strony interesowane zgłosić się winny.

Płock dnia 6 (18) Lipca 1868 roku.
Rada Dworu, Perzanowski.

N. D. 6637. Pisarz Sądu Pokoju
w Kielcach.

Po śmierci Jankla Königssteina, współwłaściciela nieruchomości w mieście Chęcinach pod Numerem policyjnym 85, a hypotecznym 29 położonej, w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. nastąpił, toczy się postępowanie spadkowe, do regulacji którego, wyznacza się termin na dzień 19 (31) Maja 1869 r. w Kancelarii Sądu Pokoju w Kielcach Wydziału Hypotecznego.

Kielce d. 1 (13) Października 1868 r.
Brzeziński.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 6636. Trybunał Cywilny w Radomiu.
Wydział Hypoteczny.

Na skutek żądania Prokuratorji w Kró-

stwie Polskiem, podaje do publicznej wiadomości, iż do uregulowania nowej hypoteki nieruchomości, a mianowicie gruntów we wsi Włostowie Okręgu i Powiecie Sandomierskim Gubernji Radomskiej położonych, dawniej do probostwa we Włostowie należących, a obecnie na rzecz Skarbu Królestwa przeszłych, stosownie do prawa o hypotekach z r. 1818, termin prekluzyjny na dzień 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. godzinę 10 z rana w Kancelarii hypotecznej przed Rejentem teje Kancelarii Michałem Nalepińskim wyznaczonym został.

Wzywa zatem wszystkich interesantów, którzyby prawa do własności lub inne jakie prawo rzeczowe do teje nieruchomości ściągające się mieć sądzili, aby w dniu oznaczonym powyżej, przed delegowanym samą osobie lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych stawili się i w dokumencie prawa ich udowadniające się zaprezentowali.

Ostrzega ich przeto, że niezgłaszający się w terminie, ulegną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisany.

Radom d. 7 (19) Września 1868 r.
Stepkowski.

N. D. 6590. Sąd Pokoju w Szebrzeszynie.
Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej pierwsiwostkowej regulacji hypoteki przez Władysława Słuszkiewskiego,

a) Domu drewnianego wraz z gruntem i ogródkiem na nowej osadzie miasta Zamostie pod Nr. 172 położonego ograniczonego z północy między Pawła Kuraskiewiczą; z południa Wiktorji Biskupskiej; ze wschodu gruntemi Wólki Miejskiej; a od zachodu ulicą Rzymską.

b) Gruntu ornego na przedmieściu Zamostkim Majdan zwanym, około morgi 1 rozciągnięty mającego, ograniczonego od północy gościńcem Skierbieszowskim, od południa między Raskowskim, od wschodu S-ów Wojciecha Kiełbickiego, a od zachodu Józefa Kiełbickiego.

c) Gruntu ornego, na przedmieściu Zamostkim Majdan zwanym w Urzysku dolinach położonego; graniczącego od północy z dolinami, od południa z drogą Średnią zwaną, od wschodu z miedzą Piotra Liwaka, a od zachodu z gruntem należącym do właściciela z Kalinowic, wreszcie.

d) Placu pustego na nowej osadzie m. Zamostie przy szosie położonego, a Nr. 53 oznaczonego, ograniczonego od północy szosą, od południa ogrodem szewca Malowanym zwanego, od wschodu uliczką Miejską, a od zachodu miedzą Lejzora Halpezyńskiego.

Uwiedamnia interesantów, że takowa regulacja nastąpi w dniu 11 (23) Stycznia 1869 r. w Sądzie tutejszym.

Wzywa ich przeto, aby do takowej sami osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swoje i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumencie prawa ich udowadniające, zaprezentowali.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji, art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji hypoteki oznaczonym nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 12 (24) Stycznia 1869 r. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu jej ogłoszenia przytomni być winni.

Szebrzeszyn d. 28 Wrześ. (10 Paźd.) 1868 r.
Podsek.

Asesor Kolegjalny, Pawłowski.

N. D. 6617. Sąd Pokoju w Pyzdrach.
Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki.

1. Dom drewniany w m. Zagurówie przy ulicy Krzyżowej pod Nr. 39 położonego wraz z placem i innemi budynkami, a do Lewka Frydender należącego.

2. Placu i dwóch spichrzów z innemi budynkami naprzeciwko komory Celn. w mieście Powiatowem Słupcy położonych, własnością Markusa Hejman z m. Konina będących.

Zawiadamia interesantów, iż regulacja nastąpi d. 7 (19) Stycznia 1869 r. rano, wzywa przeto aby się osobiście, lub przez pełnomocników urzędownie umocowanych zgłosili, niestawiający bowiem w terminie z mocy art. 154 i 160 p. h. z r. 1818 prekludowani będą.

Ogłoszenie decyzji nastąpi d. 11 (23) Stycznia t. r. i od d. tegoż czasu prekluzyjny rachowany zostanie.

Pyzdry d. 4 (16) Października 1868 r.
Podsek.

Fijałkowski.

N. D. 6589. Sąd Pokoju w Mińsku.
Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki placu pod Nr. 78 w mieście Kaluszyń, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej, położonego przy ulicy nowej Zaułek, na którym stoi dom drewniany wybudowany o parterze, Plac, na którym stoi dom, ma długości lokki 35, a szerokości lokki 16, położony jest od wschodu pomiędzy placem pustym do Ssów Chila Szachler należącym, od zachodu ulicą Zaułek, od północy uliczką wspólną Sruła Wróbla i Lejsaka Wirnickiego, od południa uliczką wspólną Moszka Cukier i Ojzera Sokolowskiego, niezabudowany z s. plac, na podwórko przeznaczony, ma długości lokki 16 (szesnastcie).

Uwiedamnia int. resantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 14 (26) Stycznia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumencie prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa hypotecznego z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 kop. 50, do rs. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 t. pr. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 15 (27) Stycznia 1869 roku na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej przytomni być powinni.

Mińsk d. 28 Wrześ. (10 Paźd.) 1868 r.
Podsek.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6607. Magistrat Miasta
Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 31 Października (12 Listopada) o godzinie dwunastej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje, na dwuletnie, to jest od dnia 19 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 roku do tegoż dnia i mca 1870/71 r. wydzierżawienie posesji Nr. 2810 w Warszawie przy ulicy Tamka położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, a to od sumy rsr. 1026 wyrażnie na rubli srebrem tysiąc dwadzieścia sześć rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyrażnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą ofiarowaną przez siebie sumę rocznej dzierżawy.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w teje wadium w ilości rsr. 102 i na koszt ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 7 (19) Października podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się wziąć w dwuletnią to jest od dnia 19 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 roku do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 roku w dzierżawę posesję pod Nr. 2810 przy ulicy Tamka położoną, ofiarując za takową rocznie dzierżawę rsr. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 102 i na koszt ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 7 (19) Października 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu,

Jenerał Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarii Zdzitowski.

N. D. 6494. Magistrat Miasta
Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 25 Października (6 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1869, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i mca 1870 r. różnych materjałów do utrzymania w ruchu maszyn parowych wodociągu Warszawskiego potrzebnych, a mianowicie:

1. Węgla kamiennego krajowego około 50000 pudów, od kop. 18, wyrażnie od kopiejek trzynastcie za pud.

2. Oliwy, łożu i oleju.

a) oliwy około 3000 funtów, od kop. 26, wyrażnie kopiejek dwadzieścia sześć za funt.

b) łożu około 900 funtów, od kop. 15, wyrażnie kopiejek piętnastcie za funt.

c) oleju preparowanego do lamp około 35 wiader, od rsr. 4 kop. 25, wyrażnie od rubli srebrem czterech kopiejek dwadzieścia pięć za wiadro.

3. Pakuły i sznura pakunkowego.

a) pakuły około 2000 funtów, od kop. 12, wyrażnie kopiejek dwanaście za funt.

b) sznura pakunkowego suchego i smółkowego około 600 funtów, od kop. 16 1/2, wyrażnie od kop. szesnastcie i pół za funt.

4. Materjałów aptecznych.

a) blejwasu tartego około 150 funtów, od kop. 14, wyrażnie od kopiejek czternastcie za funt.

b) wosku około 10 funtów, od kop. 75, wyrażnie od kopiejek siedmdziesięciu pięciu za funt.

c) calaphonji około 50 funtów, od kop. 15, wyrażnie od kopiejek piętnastcie za funt.

d) mydła szarego około 100 funtów od kop. 10, wyrażnie od kopiejek dziesięciu za funt.

e) wasserbleju około 10 funtów, od kop. 10, wyrażnie od kopiejek dziesięciu za funt.

f) merkurjuszu około 10 funtów, od rsr. 1 kop. 5, wyrażnie od rubli srebrem jeden kopiejek pięciu za funt.

g) terpetyny około 5 wiader, od rsr. 3 kop. 21, wyrażnie od rubli srebrem trzy kopiejek dwadzieścia jedna za wiadro.

h) pokostu około 5 wiader, od rsr. 3 kop. 90, wyrażnie od rubli srebrem trzy kopiejek dziesięć za wiadro.

i) minji około 150 funtów, od kop. 14, wyrażnie od kopiejek czternastcie za funt.

5. Ołowiu, żelaza, stali, papieru szmerglowego i gwoździ.

a) ołowiu około 500 funtów, od kop. 10, wyrażnie od kop. dziesięciu za funt.

b) żelaza kutego i walcowanego gatunkowego, około 20 pudów, od rsr. 2, wyrażnie od rubli srebrem dwóch za pud.

c) stali około 100 funtów, od kop. 37 1/2, wyrażnie od kopiejek trzydziestu siedmiu i pół za funt.

d) papieru szmerglowego, na płótnie około 200 arkuszy, od kop. 8, wyrażnie od kopiejek ośmiu za arkusz.

e) bretnagli maszynowych Nr. 3 kóp 50, od kopiejek 22 1/2, wyrażnie od kopiejek dwudziestu dwóch i pół za kope.

f) szpernagli 3 calowych kóp 25, od kop. 75, wyrażnie od kopiejek siedmdziesięciu pięciu za kope.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dostawy, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyrażnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypisać jaki odstępują procent od cen do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej na złożone w teje wadium, a mianowicie:

ad 1. na dostawę węgla rsr. 650 i na koszt ogłoszenia rsr. 12.

ad 2. na dostawę oliwy, łożu i oleju, rsr. 110 i na koszt ogłoszenia rsr. 10.

ad 3. na dostawę pikuły i sznura pakunkowego, rsr. 35 i na koszt ogłoszenia rsr. 5.

ad 4. na dostawę materjałów aptecznych rsr. 12 i na koszt ogłoszenia rsr. 5.

ad 5. na dostawę ołowiu, żelaza, stali i t. p., rsr. 18 i na koszt ogłoszenia rsr. 5.

Którę nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia

podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę w ciągu roku 1869, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i mca 1870 r. na użytek wodociągu Warszawskiego,

(tu wypisać przedmiot, jakiego się podejmuje po cenach w ogłoszeniu zamieszczonych) i odstępuje od takowych procentów N.N. (wypisać wyraźnie literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w wa-

runkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej wadium w ilości r. N. N. (wypisać ilość z ogłoszenia stosownie do dostawy) składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pi-
sałem dnia mca 1868 r.

(podpisać imię i nazwisko)

Warszawa d. 3 (15) Października 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego-Sztabu,

Jenerał-Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 6608. Magistrat Miasta
Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 17 (29) Października r. b. o godz. 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na reperację dachów i ich pomalowanie nad domem aresztu dłużników na Lesznie oraz odświeżenie ścian, roperacje kominów i t. p. robót w tymże zabudowaniu, od sumy na rs. 349 wyraźnie na rubli srebrem trzydziestu czterdziestu dziewięciu wykazami kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypisać jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Gł. Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rs. 40 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podeję niniejszą deklarację, iż podejmuję się reperacji dachów i ich pomalowania nad domem aresztu dłużników na Lesznie, oraz odświeżenia ścian, reperacji kominów i t. p. robót w tymże zabudowaniu, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 349 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rs. 40 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pi-
sałem dnia NN.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 7 (19) Października 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu,

Jenerał-Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 6635. Magistrat Miasta
Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i mca 1870 r. wydzierżawienie posesji miejskiej Nr. 2910 w Warszawie przy ulicy Jerolimskiej położonej, koszarami Czartoryjskimi zwanej, od sumy dzierżawnej na rs. 252 wyraźnie rubli srebrem dwieście pięćdziesiąt dwa rocznie ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypisać wysokość zadeklarowanej sumy dzierżawnej rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieurzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się wziąć w jednoroczną to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i mca 1870 r. dzierżawę posesji miejskiej w Warszawie pod Nr. 2910 przy Alei Jerolimskiej położonej, koszarami Czartoryjskimi zwanej, ofiarując za takową dzierżawę rs. N.

(wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rs. 25 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pi-
sałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 8 (20) Października 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego-Sztabu,

Jenerał-Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 6326. Квѣтское Губернское
Правленіе.

Симъ объявляеть, что въ присутствіи его, 4 (16) Ноября 1868 года, имѣють производиться гласные публичные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее съ 20 Мая (1 Юня) 1868 по томе число 1871 г. арендное содержаніе имобилизованнаго имѣнія Влощовице состоящаго въ Сгонницкомъ уѣздѣ принадлежащаго монахинымъ Францисканкамъ въ Краковѣ. Торги на это имѣніе начнутъ (in plus) отъ суммы 562 руб. 50 к. Условіи къ симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами равняющимися 1/4 части означенной суммы и надѣлѣнными квалификационными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній; при чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явится хотя и одно лице и предложитъ выгодную для казны цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Квѣтцы, 20 Сентября 1868 года.

Врно: Дѣлопроизводитель,

Рутковский.

N. D. 6575. Окружное Артилерійское
Управленіе.

При Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Варшавскаго Округа будетъ производиться 5 (17) Ноября одинъ торгъ, безъ переторжки, на продажу въ Варшавской крѣпостной артилеріи негодныхъ и ненужныхъ предметовъ, а именно:

1. Желѣза лому, до 1,400 пуд.
2. Стали лому до 71 пуд.
3. Чугуна лому, до 4,150 пуд.
4. Мѣди чистой красной до 2 пуд.
5. Мѣди чистой желтой, до 69 пуд.
6. Мѣди съ припоемъ желѣза, до 37 фунтъ.
7. Мѣди съ изгариной, до 18 пуд.
8. Свинцу съ примѣсью олова и сурьмы до 4 1/2 пуд.
9. Жести лому, до 81 1/2 пуд.
10. Фланшевой матеріи до 411 арш.
11. Бочекъ пороховыхъ 400.
12. Полуфурокъ 1.
13. Рогачей 10.
14. Тараконъ 16.
15. Калотушекъ деревянныхъ 334.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ названное Управленіе въ день торга, не позже 11 часовъ утра, съ приложеніемъ при этомъ залога равнаго пятой части или 25% отъ предложенной въ объявленіи за предметы цѣны.

На изустныхъ торгахъ, залогъ долженъ быть представленъ, на все вообще продаваемые предметы, всего на сумму 300 руб., съ тѣмъ, что лицо за которымъ останется покупка, обязано дополнить залогъ такъ, чтобы таковой составлялъ 20% отъ суммы, предложенной имъ за предметы на торгахъ.

Залогъ, какъ на изустныхъ торгахъ, такъ и при запечатанномъ объявленіи, долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Продаваемые предметы, желающіе могутъ видѣть въ Варшавской крѣпостной артилеріи, а условия продажи ихъ, могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи ежедневно, отъ 9 часовъ утра, до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

Г. Варшава, 3 Октября 1868 года.

Правите: дѣль, Полковникъ,

Сомовъ.

N. D. 6599. Rada Szczegółowa Opiekun
Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do wiadomości, że w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. o godzinie 11 rano, w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus przed delegowanymi członkami Rady Szczegółowej Opiekunskiej tegoż Szpitala, odbędzie się licytacja przez deklaracje opieczętowane

in minus od sum na praetium oznaczonych, na:

1. Pobiałę naczyń kuchennych i piekarnianych, miedzianych i żelaznych.
2. Na konserwę szych w oknach i drzwiach, tak w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, jak i w budynkach do niego należących, z wyłączeniem tylko kamienicy przy ulicy Jasnej położonej.
3. Konserwę naczyń bednarskich, własnością Szpitala będących.

A to trzech powyższych konserw przez rok jeden, czyli od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r., oraz

4. Na konserwę dachów dachówką krytych, tak w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, jak i w zabudowaniach do niego należących, z wyłączeniem tylko kamienicy przy ulicy Jasnej położonej, a to przez czas od dnia 19 (31) Grudnia 1868 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1872 r., tudzież

5. Na dostawę druków dla rzezonego Szpitala przez rok jeden, czyli od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. za ustąpieniem najwyższego procentu od cen na takim druku oznaczonych.

Ceny na praetium oznaczone, tudzież wysokość wadium do każdej po szczegółowo entreprizy oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych w Kancelarii Szpitalnej przejrane być mogą.

Deklaracje według poniższego wzoru spisane, podpisem i wyrażeniem miejsca zamieszkania licytanta opatrzone, wraz z dowodami na wniesione wadium do kasy szpitalnej, powinny być składane w dniu do licytacji oznaczonym najpóźniej do godziny 11 rano, na ręce członka rady zawiadującego częścią nadzorczą lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, przekreślone, poprawiane, niepodpisane, albo oznaczeniem miejsca zamieszkania licytanta nieopatrzone, przyjętymi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekunskiej Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie z dnia ... niżej podpisany deklarację, iż obowiązuję się przez czas N. N.

(wymienić rodzaj entreprizy podejmowanej i za jaką cenę.)

Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Kwit na złożone wadium w kasie szpitalnej dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pi-
sałem w Warszawie dnia 4 (16) Października 1868 r.

(podpisać imię i nazwisko)

Warszawa d. 4 (16) Października 1868 r.

w zast. Prezydującego,

Członek Rady,

Radca Kolejalny, Rogoziński.

N. D. 6610. Rada Szczegółowa Opiekun
Szpitala Dzieciątka Jezus.
w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniach 24 i 25 Października (5 i 6 Listopada) r. b. o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, przed delegowanymi członkami Rady Szczegółowej Opiekunskiej tegoż Szpitala, odbędzie się licytacja in minus od cen na praetium oznaczonych, przez deklaracje opieczętowane na dostawę dla rzezonego Szpitala przez czas roku jednego czyli od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. niżej wymienionych produktów żywności i innych artykułów, a mianowicie:

w d. 24 Października (5 Listopada) r. b. Maki pszennej parowej moutowej Nr. 000, oraz Nr. 1 i 2.

Maki żytniej parowej pyłkowej.

Ryżu.

Kaszy jęczmiennej, perłowej, gryczanej grubej i jaglanej.

Grochu polnego okrągłego.

Sliwek suszonych węgierskich.

Wina węgierskiego, cukru i towarów kolonialnych.

Octu winnego.

Miodu praśnego.

Sledzi.

Szietany kwaśnej.

Sera krowiego.

Grzybów suszonych.

Powideł sliwkowych.

Ryb świeżych.

w d. 25 Października (6 Listopada) r. b. Mięsa wołowego, cielęcego, wieprzowego i baraniego.

Słoniny, sadła i szmalcu.

Masła.

Okowity.

Piwa dubeltowego, drożdzy piwnych i prasowanych.

Jaj.

Oleju preperowanego rzepakowego do lamp.

Swiec łojowych i stearynowych.

Sody.

Mydła twardego i szarego.

Materiałów aptecznych.

Siemienia lnianego.

Szklą aptecznego.

Słomy, siana i owsa.

Trumien.

Krochmalu pięknego i pośledniego.

Krochmalu niebieskiego.

Materiałów piśmiennych.

Drzewa sosnowego opałowego.

Węgla kamiennych

Co do mięsa wołowego po otworzeniu deklaracji na dostawę takowego złożonych odbędzie się jeszcze licytacja głośna in minus między deklarantami od ceny najniższej w deklaracjach podanej.

Deklaracje na prostym papierze spisane, obejmujące w sobie rodzaj i czas podejmowanej dostawy, oraz podpisem z oznaczeniem miejsca zamieszkania licytanta opatrzone, składane być winny wraz z dowodami na wniesione wadium do kasy Szpitalnej w dniu oznaczonym do licytacji najpóźniej do godziny 11 rano, na ręce Członka Rady zawiadującego częścią nadzorczą lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, przekreślone, poprawiane, niepodpisane, albo oznaczeniem miejsca zamieszkania licytanta nieopatrzone przyjętymi nie będą.

Ilość dostawy pomienionych produktów i artykułów, ceny na praetium oraz wysokość wadium do każdej poszczególnej dostawy oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych w kancelarii Szpitalnej przejrane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Na skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekunskiej Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie z dnia ... roku niżej podpisany deklaruję niniejszym, iż obowiązuję się przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. dostawiać wspomnianemu Szpitalowi (wymienić rodzaj dostawy i za jaką cenę, wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję, kwit na złożone wadium w kasie Szpitalnej łączę.

Stałe moje zamieszkanie jest w Warszawie pod Nr. ...

Pisałem w Warszawie dnia mca ... roku.

(podpisać imię i nazwisko)

Warszawa d. 4 (16) Października 1868 r.

Opiekun Prezydujący, Mianowski.

Pomocnik Nadzorca Szpitala, Mucharski.

N. D. 6623. Rada Szczegółowa Opiekun
Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości iż w d. 28 Października (9 Listopada) r. b. w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus o godzinie 11 rano przed delegowanymi członkami Rady Szczegółowej Opiekunskiej tegoż Szpitala, odbędzie się głośna licytacja in plus na sprzedaż efektów pozmarłych pozostałych a mianowicie: odzieży sukiennej, letniej, wawowej płaszczów i szalopodszytych futrem i nie podszytych, koczów i kożuszków, butów i różnego rodzaju obuwia skózanego i szlafroków sukiennych o ilości i jakości których przekonać się można na miejscu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 100 wadium do licytacji oznacza się rs. 15.

Utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie zapłacić koszt ogłoszenia tejże.

Warszawa d. 4 (16) Października 1868 r.

Opiekun Prezydujący, Mianowski.

Pomocnik Nadzorca Szpitala, Mucharski.

N. D. 6574. Начальник Западнаго
Горнаго Округа.

Симъ извѣщается во всеобщее свѣдѣніе, что 18 (30) сего Октября въ 10, 10 1/2 и 11 часовъ утра въ Управленіи Горнаго Западнаго Округа въ Домбровѣ будутъ производиться вторичные три торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на поставку въ 1869 г. желѣзной руды и огнепостоянной глины изъ казенныхъ рудниковъ и земель принадлежащихъ крестьянамъ деревень Семона, Сенеерская Гора и Мерженце въ Заводы Западнаго Горнаго Округа на условіяхъ находящихся въ склзавномъ Управленіи и Горномъ Департаментѣ въ который помѣщена форма на объявленіи, а также показано количество денегъ имѣющихся представить торговцами на залого и торговые издержки.

въ Домбровѣ, 2 (14) Октября 1868 г.

за и. д. (.....)

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 6629.

Głowy Rodzin Psarskich,

herbu Jastrzębiec, zapraszam niniejszym uprzejmie na zjazd rodzinny w dniu 12 Stycznia 1869 r. w Krakowie w hotelu Pollera o godzinie 11 z rana odbyć się mający. Celem zjazdu poznanie wzajemne.

w Doruchowie 15 Października 1868 r.

Stefan Jastrzębiec Psarski.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6497. Magistrat Gubernicki
Goroda Petrokova.

Такъ какъ торги назначенные къ 30 Сентября (12 Октября) сего года, на 3-летнее арендное содержание дохода бруконного, торгового и ярмарочного, взимаемого въ пользу экономической кассы города Петрокова, отъ 20 Декабря (1 Января) 1868/9 по 1 (13) Января 1872 года, по неимению соискателей не состоялись, то объявляется для всеобщаго свѣдѣнія, что въ срокъ 28 Октября (9 Ноября) сего года въ два часа по полудни, въ Магистратъ гор. Петрокова, будутъ производиться въ третий разъ публичные торги (in plus), на упомянутую аренду, посредствомъ запечатанныхъ объявлений, отъ суммы 3,010 руб. годичной аренды.

Каждый желающий приступить къ торгамъ, до второго часа, дня выше означеннаго, долженъ представить объявление свое на имя Магистрата съ надписью на конвертѣ, на какую цѣль подано объявление и съ приложениемъ къ оному квитанціи казначейства во взносъ залога 301 руб. сер.

Подробныя условия могутъ быть пересмотрѣваемы въ мѣстоимъ Магистратъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Объявления должны быть писаны четко и безъ поправокъ, на гербовой бумагѣ 15-копѣчнаго достоинства, по нижепоказанной формѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата гор. Петрокова отъ N. числа N. 1868 г., симъ объявляю, что за арендное содержание дохода бруконного, торгового и ярмарочного, въ пользу экономической кассы въ г. Петроковѣ, начиная съ 20 Декабря (1 Января) 1868/9 по 1 (13) Января 1872 г. объявляюсь уплачивать ежегодно въ гор.родскую кассу, сумму (здесь прописать словами и цифрами сколько).

Квитанцію NN. казначейства на внесенный въ сумму N. залогъ прилагаю, и за полученіемъ такового если торги не останутся за мною, лично явлюсь.

Торговныя условия я читалъ и на таковыя соглашаюсь.

Постоянное мое жительство въ NN.

Писалъ въ N. числа и мѣсяца N. 1868 годъ:

Подписать имя и фамилію.

Ponieważ licytacja w terminie 30 Września (12 Października) r. b. na trzechletnie wydzierżawienie dochodu brukowego, targowego i jarmarczego do Kasy Ekonomicznej miasta Petrokova należącego, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1872 r. dla braku konkurentów spełnia bezskutecznie, zatem podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28 Października (9 Listopada) 1868 r. o godzinie 2 z południa w Magistracie mia. Petrokova, jako trzecim terminie, odbywać się będzie przez opiewczone deklaracje licytacja in plus na powyższą dzierżawę, poczynając od sumy 3,010 rubli srebrem.

Każdy mający zamiar przystąpić do licytacji, winien przed godziną drugą w dniu na licytację wyznaczonym, złożyć deklarację swoją pod adresem Magistratu Miasta z napisem na kopercie, na jaki cel takowa jest podana i z dołączeniem kwitu Kasowego na złożone wadium w sumie rs. 301.

Szczegółowe warunki tej dzierżawy, mogą być przejrane codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych.

Deklaracje pisane być winny czytelnie, czysto i bez poprawek lub skrobań, na papierze stemplowym ceny kop. 15 podług wzoru niżej zamieszczonego.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Petrokova z dnia N. 1868 r. składam deklarację, że dzierżawę dochodu brukowego, targowego i jarmarczego, do Kasy Ekonomicznej miasta Petrokova należącego, w mieście Petrokowie, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 r. do 1 Stycznia 1872 r., deklaruje się wziąć za sumę corocznie (tu wypisać literami i cyframi sumę).

Dowód na złożone wadium w sumie rs. N. składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Warunki licytacyjne czytałem i na dowód tego podpisuję.

Stale moje zamieszkanie w N.

Pisalem w N. dnia i mēsiāca N. N. 1868 roku.

Tu wypisać imię i nazwisko.

G. Petrokow, Oktobry 1 (13) dnia 1868 g.

Prezydent, Morawski.

N. D. 6498. Magistrat Gubernicki
Goroda Petrokova.

Объявляется для всеобщаго свѣдѣнія, что Октября 29 (Ноября 10) с. г. въ 10 часовъ утра, въ присутствіи Магистрата гор. Петрокова, произведены будутъ публичные торги in plus посредствомъ запечатанныхъ объявлений на 3-летнее арендное содержание дохода за убой всякаго скота, взимаемого въ пользу экономической кассы въ гор. Петроковѣ, отъ 20 Декабря (1 Января) 1868/9 г. по 1 (13) Января 1872 года начиная съ суммы 3,002 руб. 50 к. с. годичной аренды.

Каждый желающий приступить къ торгамъ до 10 часовъ утра, дня выше означеннаго, долженъ представить объявление свое на имя Магистрата съ надписью на конвертѣ, на какую цѣль подано объявление и съ приложениемъ къ оному квитанціи казначейства во взносъ залога въ 301 р. с.

Подробныя условия, могутъ быть пересмотрѣваемы въ мѣстоимъ Магистратъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Объявления, должны быть писаны четко и безъ поправокъ, на гербовой бумагѣ 15-копѣчнаго достоинства по нижепоказанной формѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата гор. Петрокова отъ N. числа N. 1868 г., симъ объявляю, что за арендное содержание дохода за убой всякаго скота, въ пользу экономической кассы въ г. Петроковѣ, начиная съ 20 Декабря (1 Января) 1868/9 г. по 1 (13) Января 1872 г., объявляюсь уплачивать ежегодно въ гор.родскую кассу сумму (здесь прописать словами и цифрами сколько).

Квитанцію NN. казначейства на внесенный въ сумму N. залогъ прилагаю, и за полученіемъ такового если торги не состоятся за мною лично явлюсь.

Торговныя условия я читалъ и на оныя соглашаюсь.

Постоянное мое жительство въ NN. писалъ въ N. числа и мѣсяца N. 1868 г.

Подписать имя и фамилію.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29 Października (10 Listopada) r. b. o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie w biurze Magistratu miasta Petrokova licytacja, przez opiewczone deklaracje in plus poczynając od sumy rs. 3,002 kop. 50, jako rocznej dzierżawy, na trzechletnie wydzierżawienie dochodu z opłat od szlachtowania bydła w Petrokowskim Miejskim Szlachtwie, do Kasy Ekonomicznej miasta Petrokova należącego, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 r. do 1 (13) Stycznia 1872 r.

Każdy mający zamiar przystąpić do licytacji, winien przed godziną 10 z rana w dniu na licytację wyznaczonym, złożyć deklarację swoją pod adresem Magistratu miasta Petrokova z napisem na kopercie, na jaki cel takowa jest podana i z dołączeniem kwitu kasowego na złożone wadium w kwocie rs. 301.

Szczegółowe warunki tej dzierżawy, mogą być przejrane codziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Deklaracje pisane być winny czytelnie i bez żadnych poprawek, lub skrobań, na papierze stemplowym ceny 15 kop. podług wzoru poniżej zamieszczonego.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Petrokova z dnia N. 1868 r. składam deklarację, że dzierżawę dochodu z opłat od szlachtowania bydła w Petrokowie Miejskim Szlachtwie, do Kasy Ekonomicznej miasta Petrokova należącego, w mieście Petrokowie, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 roku do 1 (13) Stycznia 1872 roku, deklaruje się wziąć za sumę corocznie (tu wypisać literami i cyframi sumę).

Dowód na złożone wadium w sumie N. rsr. składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Warunki licytacyjne czytałem i na dowód tego podpisuję.

Stale moje zamieszkanie w N. N.

Pisalem w N. dnia i mēsiāca N. 1868 r.

(tu wypisać imię i nazwisko).

G. Petrokow, Oktobry 1 (13) dnia 1868 g.

Prezydent, Morawski.

N. D. 6645. Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ въ Сухедневѣ будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ деклараций на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства по нижеизложенной формѣ Начальнику Округа до срока торговъ представленныхъ, а именно:

а) Дня 4 (16) Ноября 1868 г. въ три часа по полудни.

1. На поставку въ 1869 году пиши, соломъ и мытья бѣлыя для Воихъ цкаго Горнаго Лаз рета оцѣненную на 750 руб.

2. На перевозки въ 1869 г. въ г. Варшаву изъ Горныхъ Заводовъ и Магазиновъ расположенныхъ въ направленіи Варшавско-Кр. ковской шоссе, оцѣненные на 3,992 руб. 50 коп.

3. На перевозки въ 1869 г. въ г. Варшаву изъ Горныхъ Заводовъ и Магазиновъ расположенныхъ въ направленіи Бзинеко-З. виосткой шоссе оцѣненные на 3,491 руб. 7 коп. сер.

4. На перевозки въ 1869 г. въ г. Варшаву изъ Горныхъ Заводовъ и Магазиновъ расположенныхъ въ направленіи д. рогъ ведущихъ въ г. Конскъ, оцѣненные на 3,774 руб. 30 к. с.

5. На перевозки въ 1869 г. въ г. Варшаву изъ Билогонскаго Завода, оцѣненные на 1,095 руб.

б) Дня 5 (17) Ноября 1868 г. въ три часа по полудни.

6. На поставку въ 1869 г. на все рудники и заводы Восточнаго Горнаго Округа, кромѣ Билогона пиленныхъ древесныхъ материаловъ и гонтовъ оцѣненную на 1,300 руб. сер.

7. На поставку въ 1869 г. на Билогонскій Заводъ пиленныхъ древесныхъ материаловъ и гонтовъ, оцѣненную на 1,966 руб. 61¼ коп. сер.

8. На малярскія работы въ 1869 г. на Билогонскомъ Заводѣ или на малеваніе издѣлій въ упомянутомъ году на томъ Заводѣ имѣющихся приготовить, оцѣненные на 900 руб.

в) Дня 6 (18) Ноября 1868 г. въ три часа по полудни.

9. На переплетчочія работы для Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ 1869 г., оцѣненные на 150 руб. сер.

10. На поставку въ 1869 г. въ Окружный и Билогонскій Магазины, смазочныхъ и служащихъ для освѣщенія материаловъ, кожъ разнаго рода, красной и желтой мѣди и жести а равно и разныхъ вспомогательныхъ материаловъ, оцѣненную на 10,894 руб. 52¼ к. сер.

11. На поставку въ Окружный и Билогонскій Магазины въ 1869 г. веревочныхъ издѣлій и материаловъ, оцѣненныхъ на 718 руб. 71¼ коп.

Желающіе обзаны до срока торговъ представить свои объявления и къ онымъ приложить казначейскія квитанціи на представленные въ казенную кассу залоги и издержки по объявленію, а именно:

Къ 1 торгамъ на залогъ 75 р. и на издержки 1 руб.

Къ 2 торгамъ на залогъ 400 р. и на издержки 4 руб.

Къ 3 торгамъ на залогъ 350 руб. и на издержки 3 руб. 50 коп.

Къ 4 торгамъ на залогъ 378 руб. и на издержки 4 руб.

Къ 5 торгамъ на залогъ 110 руб. и на издержки 1 руб.

Къ 6 торгамъ на залогъ 130 р. и на издержки 1 руб. 50 к.

Къ 7 торгамъ на залогъ 197 руб. и на издержки 2 руб.

Къ 8 торгамъ на залогъ 90 руб. и на издержки 1 руб.

Къ 9 торгамъ на залогъ 15 руб.

Къ 10 торгамъ на залогъ 1,090 руб. и на издержки 11 руб.

Къ 11 торгамъ залогъ 72 руб. и на издержки 1 руб.

Крестьяне громадами подающіе деклараци и представляющіе на залогъ снѣдѣтельность круговой отвѣственности, могутъ подавать свои декларации только къ 2, 3, 4 и 5 торгамъ къ прочимъ торгамъ, допущены будутъ только подрядчики представляющіе залоги наличными деньгами или процентными бумагами, какою на залоги принимаемыми къ первымъ же торгамъ допущены лишь будутъ подрядчики христіанскаго вѣроисповѣданія.

Форма деклараци.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 5 (17) Октября 1868 г. N. 5034, симъ объявляю, что принимаю на себя (вписавъ родъ подряда) въ 1869 г. съ уступкою въ пользу казны съ цѣнъ для торговъ установленныхъ процента) попергасъ въсьмъ условіямъ и предостереженіямъ торговыхъ условий мною прочитанныхъ и понятыхъ. Казначейскія квитанціи на залогъ и издержки при семъ прилагаю. Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Писалъ въ N. дня N. мѣсяца N. года.

(Подписать имя и фамилію).

Торговныя условия и цѣны для торговъ установленныя, можно читать въ Горномъ Департаментѣ въ г. Варшавѣ и въ Управленіи Восточнаго Горнаго Округа въ Сухедневѣ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

въ Сухедневѣ, 5 (17) Октября 1868 г.

в.и. д. Заорский.

N. D. 6646. Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.

Объявляется на всеобщее свѣдѣніе, что числа 22 Октября (3 Ноября) сего 1868 г. въ 10 часовъ утра, въ гор. Коло повѣдуютъ продажа съ аукціона нижепоименованныхъ предметовъ, на пополненіе казенныхъ недоимокъ описанныхъ, то есть:

1. Съ имѣнія Вржонца-велька: 100 корцевъ пшеницы и 100 корцевъ ржи, оцѣнкою въ 900 руб.

2. Съ имѣнія Соколово, 300 штукъ овцъ, оцѣнкою въ 300 руб.

3. Съ поприходскаго фольварка Люботы 150 овцъ, 4 быка и 4 лошадей, оцѣнкою въ 660 руб.

4. Съ имѣнія Моски 300 корцевъ пшеницы и 300 корцевъ ржи, оцѣнкою въ 2,400 руб.

5. Съ фольварка Марулевъ пара лошадей, 2 быка, 2 коровы, 2 телушки, 75 корцевъ ржи и 20 кор. ячменя, оцѣнкою въ 457 руб.

6. Съ имѣнія Галено, 80 корцевъ пшеницы, оцѣнкою въ 320 руб.

7. Пропинатора Пили въ деревнѣ Квятковъ, разнаго рода мебель, пара лошадей и 2 коровы, оцѣнкою въ 210 руб.

8. Съ имѣнія Богдаловъ 100 корцевъ пшеницы, оцѣнкою въ 400 руб.

9. Съ фольварка Домбровице 65 кор. ржи, оцѣнкою въ 195 руб.

10. Съ имѣнія Вржонца мала 400 кор. ржи, 540 кор. овса и 400 овцъ, оцѣнкою въ 3,110 руб.

11. Съ имѣнія Петроковице, пара экипажныхъ лошадей и 10 коровъ, оцѣнкою въ 500 руб.

12. Съ имѣнія Кржевата 70 кор. пшеницы, оцѣнкою въ 350 руб.

13. Съ поприходскаго фольварка Умье, 4 лошадей и 4 быковъ, оцѣнкою въ 175 руб.

14. Съ имѣнія Юзефовъ-Кржевацкій 24 кор. ржи, оцѣнкою въ 72 руб.

15. Съ имѣнія Помажаны 70 кор. ржи 70 кор. пшеницы, оцѣнкою въ 490 руб.

16. Съ имѣнія Волька челова 25 корцевъ ржи и 25 кор. пшеницы, оцѣнкою въ 175 руб.

17. Съ имѣнія Рглено 80 кор. пшеницы и 60 кор. ржи, оцѣнкою въ 500 руб.

18. Съ имѣнія Страшковекъ 25 корцевъ пшеницы, оцѣнкою въ 100 руб.

19. Съ имѣнія Бержевна друга 100 кор. пшеницы и 100 кор. ржи, оцѣнкою въ 700 руб.

Затѣмъ лица желающіе торговать изволятъ пожаловать съ наличными деньгами на мѣсто имѣющихъ совершиться торговъ.

Г. Коло, 26 Сентября 1868 года.

Радзинскій.

N. D. 6652. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Maksymilji z Przybyłowskich 1 ślubu Rutkowskiej powtorzonego Aleksandra Mozańskiego Kapitana pułku moskiewskiego 8 roty małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż meża czyniącej, wraz z nim w mieście Powiatowem Mińska Gubernji Warszawskiej gdzie pułk konsystuje mieszkającej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego a Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatą w Warszawie pod N. 1775 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,050 z procentem prawnym od d. 12 (24) Lipca 1868 r. i kosztów od Józefa Zejdlr wdowy, właścicielki nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 63e położonej, zaś w Pradze przy Warszawie pod Nr. 65e zamieszkałej, protokół Aleksandra Gawryłowa, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 19 (31) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przegłoszono wywłaszczenia zajęta i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze pod Warszawą przy ulicy Strzeleckiej i Kościelnej pod Nr. 63, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV, w Cykule policyjnym i administracyjnym XII na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 kop. 50½ położoną, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Józefy Zejdlr należąca i w tejże posiadaniu zostająca, opozukiwana wierzytelności hipotecznie obciążoną, ogólnej rozległości około 1000 kwadratów 37890 zawierająca.

Nieruchomość ta składa się z następujących trzech placów:

1. Plac pusty jarzynami obecnie zasiany, mający 1000 kwadratów w przybliżeniu około 1000.

2. Plac drugi w przybliżeniu około 1000 kwadr. 14720 obejmujący.

3. Plac trzeci w przybliżeniu około 1000 kwadr. 13530 zawierający.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i za-

aresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Teodora Łackiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału tutejszego, w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:
1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom na dniu 11 (23) Września 1868 r. Wnieśli do księgi wieczystej powyższe zajęcia nieruchomości w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 roku.

Sprzedawcą dyryguować będzie Teodor Łacki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

D. N. 6653. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Maksymilij, z Przybyłowskich, 1-o służy Rutkowski, powrotnego Aleksandra a Mozańskiego kapitana pułku Moskiewskiego 8 rotę zony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, wraz z nim w mieście powiatowym Mińskim, gubernji Warszawskiej gdzie pułk konsystuje mieszkającymi, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Teodora Łackiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,050, z procentem prawnym od d. 12 (24) Lipca 1868 r. i kosztów od Józefa Zejdlera wdowy, właścicielki nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 65 położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Aleksandra Gawryłow, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 17 (29) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono do wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze pod Warszawą, przy ulicy róg Petersburskiej i Strzeleckiej, pod Nr. 65c, w jurysdykcji Sądu Pokoju, wydziału VI, w cyrkule XII policyjnym i administracyjnym, na gruncie emfiteutycznym, na długość w sposób przybliżony około łokci 52, a na szerokość około łokci 72, rozległym położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Józefy Zejdlera wdowy należąca, i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwana wierzytelności hipotecznie obciążona, w przybliżeniu około łokci kw. 3744 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom drewniany na podmurówce oszalowany deskami o parterze i jednym piętrem blachą żelazną kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Zabudowanie drewniane z drzewa gontami kryte, mieszcząca wozownię z bramą i sześć komórek z drzwiami, oraz stajnię i kłosek, przy zabudowaniu tem jest przystawka z drzewa, w której są komórki i śmietnik.

3. Studnia drzewem cembrowana z wystawką i dachem gontami krytym z kołba i kubłem drewnianym żelaznymi obręczami okutem, przymocowanym do łańcucha, przy której jest koryto drewniane.

4. Podwórce niebrukowane.

5. Sztachetki drewniane.

W nieruchomości tej jest 8-miu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Teodora Łackiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 11 (23) Września 1868 r.

Wnieśli do księgi wieczystej powyższe za-

jętej i zaareztowanej nieruchomości w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Teodor Łacki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 24 Wrześ. (6 Paźd.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 6650. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Henryka Frohu, właściciela fabryki w mieście Zgierzu, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Łodzi, powiecie Łódzkiem, gubernji Piotrkowskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Konstantego Borzewskiego, Patrona Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 544a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,500, z procentem 6% od dnia 1 Grudnia 1867 roku liczącym się i kosztami od Fryderyka i Krystyny, z Krystyny z Hemplów małżonków Müller, piekarczy, właścicieli domu Nr. 753 w mieście Łodzi, zamieszkałych w tymże domu Nr. 753 w mieście Łodzi, w powiecie Łódzkim, gubernji Piotrkowskiej, protokółem Władysława Helmińskiego Komornika przy Sądzie Pokoju w Łodzi w dniu 24 Lutego (7 Marca) 1868 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszono do wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

dawniej pod Nr. 149, obecnie pod Nr. 753 w mieście Łodzi, Powiecie Łódzkim, Gubernji Piotrkowskiej, pod jurysdykcją Trybunału Cywilnego w Warszawie, a Sądu Pokoju w Łodzi położona, prawem własności do Fryderyka i Krystyny, z Krystyny z Hemplów małżonków Müller, w mieście Łodzi, w domu pod Nr. 753 zamieszkałych należąca, w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwana wierzytelnością hipotecznie obciążona, na gruncie czynszowym, z którego rocznie opłaca się czynszu rub. sr. 1 kopiejek 69 leżąc, przybliżonej rozległości około morgę jedną prętów kwadr. 38 miary nowopolskiej mająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany, o parterze, frontem do ulicy Piotrkowskiej, o dwóch kominach murowanych, nad dach dachówką karpówką kryty wyprowadzonych o piętrze i o poddaszu.

2. Oficyna masiv murowana parterowa, o jednym kominie murowanym, nad dach dachówką karpówką kryty wyprowadzonych, w której mieści się piekarnia z piecem z cegiel postawionym; do wypiekania chleba.

3. Trzy komórki z bali z desek postawione, pod jednym dachem, dachówką karpówką kryte.

4. Chlewek mały z desek postawiony

5. Kurnik dla drobiu z desek.

6. Kloaka z desek o dwóch sedesach pod dachem z gontów.

7. Stulnia drzewem z bali cembrowana, z pompą drewnianą.

8. Studnia w piwnicy cegłą cembrowana, w domu frontowym z pompą drewnianą.

W tymże zabudowań ogródek ogrodzony sztachetami drewnianymi z lat, w którym drzew owocowych i gruszek, jabłonek i śliwek sztuk 22, z lewej strony ogródka altana drewniana z lat, z dachem z desek, a dalej ogród warzywny.

Podwórce w nieruchomości tej niebrukowane.

W nieruchomości tej znajduje się ośmiu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczegółowo wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Konstantego Borzewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 544a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w Łodzi urzędującemu, na ręce własne.

2. Edmundowi Polens, Prezydentowi miasta Łodzi, w Łodzi urzędującemu, na ręce Adamińskiego Radnego Magistratu.

Obudwom dnia 2 (14) Marca 1868 r.

Wnieśli do akt hipotecznych powyższe zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 753 w mieście Łodzi, dnia 7 (19) Maja 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaare-

stowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Konstanty Borzowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. b. Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin go przygotowawczego, przysądzenia nieruchomości powyższej na d. 12 (24) Listopada 1868 roku, godzinie 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, w Licytacji zacznie się od sumy rs. 2,000, lub od 2/3 części taksy.

Vadium rs. 1,500.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 6655. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adama Filipa Jackiewicza, obywatela, jako ojca i głównego opiekuna nieletniej swej córki Zofii Jackiewicz, po niedy Ludwice z Jüngrow Jackiewicz żonie, jako jedynej sukcesorki Wilhelma Jünger, dawniej w mieście Kłodawie Okręgu Łęczyckim, obecnie w folwarku Okołowice Okręgu Szadkowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Teodora Łackiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 675 z procentem 5% od dnia 26 Października (7 Listopada) 1856 roku i kosztami od Sukcesorów Ferdynanda Böhma, jako to: Augusty z Böhmów Józefa Rychwalskiego żony we wsi Połomy, Henryki Böhm panny pełnoletniej we wsi Nowej wsi, obudwu w Okręgu Łelowskim, Adolfa Schwartza mydlarza w imieniu własnem, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletniego Alberta Hugo dwóch imion Schwartz z niedy Wilhelminą z Frantzów spłodzonego syna w Nowej wsi Okręgu Łelowskim z zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Jana Karneckiego obywatela w mieście Kutnie zamieszkałego obrane mających, tudzież tegoż Jana Karneckiego obywatela, przydanego opiekuna tegoż nieletniego w mieście Kutnie zamieszkałego, wszystkich właścicieli nieruchomości w mieście Kutnie pod Nr. 170B. położonej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 18 (30) Kwietnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono do wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej pod Nr. 170B na gruncie czynszowym, z której go opłaca się czynszu rs. 1 kop. 20 pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Kutnie Powiecie Kutnowskim Gubernji Warszawskiej położona, prawem własności do wyżej wymienionych Sukcesorów Ferdynanda Böhma należąca, w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwana wierzytelnością hipotecznie obciążona. Nieruchomość stanowi plac zaorany, burakami obsiany, szeroki od ulicy Płockiej około łokci 33 długi włąb około łokci 57. ogródzony od ulicy Płockiej parkanem drewnianym w słupy, w środku którego jest brama, z lewej strony plotem z żerdzi, od tyłu również plotem z żerdzi należącym do pozost. w sąsiedztwie istniejący.

Na placu tym niema żadnych zabudowań, tylko stołota z drzewa pod słomą o jednym kłębisku z wierzejami na przestrzał.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Teodora Łackiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Rochowi Kobyłeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kutnie, w mieście Kutnie urzędującemu

2. Franciszkowi Galle Burmistrzowi miasta Kutna w mieście Kutnie urzędującemu.

Obudwom na ręce własne d. 18 (30) Czerwca 1868 r.

Wnieśli do akt hipotecznych powyższe zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 170B. w Kutnie w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Teodor Łacki Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 170B. w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Października 1868 r. zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia przeczonej nieruchomości na dzień 25 Października (6 Listopada) 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 100, jako szacunku przez popierającego sprzedawcę podanego, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku przez biegłych wynależę się mianego.

Warszawa dnia 3 (15) Paździer. 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 6654. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adama Filipa Jackiewicza, obywatela, jako ojca i głównego opiekuna nieletniej swej córki Zofii Jackiewicz, po niedy Ludwice z Jüngrow Jackiewicz żonie, jako jedynej sukcesorki Wilhelma Jünger, dawniej w mieście Kłodawie Okręgu Łęczyckim, obecnie w folwarku Okołowice Okręgu Szadkowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Teodora Łackiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 675 z procentem 5% od dnia 26 Października (7 Listopada) 1856 roku i kosztami od Sukcesorów Ferdynanda Böhma, jako to: Augusty z Böhmów Józefa Rychwalskiego żony we wsi Połomy, Henryki Böhm panny pełnoletniej we wsi Nowej wsi, obudwu w Okręgu Łelowskim, Adolfa Schwartza mydlarza w imieniu własnem, oraz jako ojca i opiekuna głównego Alberta Hugo dwóch imion nieletniego Schwartz, z niedy Wilhelminą z Frantzów spłodzonego syna w Nowej wsi Okręgu Łelowskim zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Jana Karneckiego obywatela w mieście Kutnie zamieszkałego obrane mających, tudzież tegoż Jana Karneckiego obywatela, przydanego opiekuna tegoż nieletniego w mieście Kutnie zamieszkałego, wszystkich właścicieli nieruchomości w mieście Kutnie, dawniej pod Nr. 165 i 167, obecnie pod Nr. 173 położonej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 18 (30) Kwietnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono do wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej dawniej pod Nr. 165 i 167, a obecnie pod Nr. 173, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Kutnie w Powiecie Kutnowskim Gubernji Warszawskiej, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rsr. 2 kop. 40 rocznie, położona, prawem własności do wyżej z imion i nazwisk, oraz miejsc zamieszkania wymienionych Sukcesorów Ferdynanda Böhma należąca, w tychże posiadaniu zostająca, dwie księgi wieczyste mająca, jednakoż w naturze niepodzielna, poszukiwana wierzytelnością hipotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Parkan z desek w słupy drewniane około 4 łokci wysoki, tylna ściana drewniana od stajni i komórek i wreszcie kawałek parkanu z desek w słupy, które to ogrodzenia okalają całą posesję.

2. Dom po dawnej mydlarni parterowy masiv murowany o 1 kominie nad dach gontami kryty wymurowanym.

Pod połową domu znajduje się piwnica murowana, do której wchód przez wystawkę blachą krytą.

3. Domek parterowy z drzewa w takiej słupy na podmurówce z kamienia i cegły o jednym kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

4. Budynek z drzewa w słupy pod gontami mieszczący stajnię.

5. Wozownia czyli drwalnia z drzewa pod gontami, przy której chlewik pod gontami zniszczony.

6. Ogródek owocowy i warzywny, mieszczący w sobie drzew rodzajnych sztuk 22.

krzewów małych sztuk 10, oraz studnie drzewem cembrowaną zepsutą z galeryjką.

Ogródek ten oparkniony jest balami.

Podwórze w połowicznie polnym brukowane.

W nieruchomości tej mieści się trzech lokatorów: Wincenty Szymański, Antoni Wicherkiwicz i Feliks Sarnkiewicz, rocznie po rsr 24 opłacający, tudzież jedna stacja w takież cenie zajeta jest na kwaterunek.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u dyrygującego Teodora Łęckiego Obróńcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Rochowi Kobyłeckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kutnie.

2. Franciszkowi Galle Burmistrzowi miasta Kutna, obudow w mieście Kutnie urzędującym, na ręce własne dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Wnieśli do akt hipotecznych powyższą zajętej i zaareztowanej nieruchomości dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywane wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedaż dyryguować będzie Teodor Łęcki Obróńca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej, dawniej pod Nr. 165, 167, a obecnie pod Nr. 173 położonej, Trybunału tutejszego wyrokiem daty 1 (13) Października 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia rzecznej nieruchomości na dzień 25 Października (6 Listopada) 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowanego przysądzenia zacznie się od sumy rsr 450, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od 3 części szacunku przez biegłych wynaleźć się mające.

Warszawa dnia 3 (15) Października 1868 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 6641. Pisarz Trybunału Cywilnego.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Augusta Berg kupca w mieście Łodzi Łowickiego, Łódzkiego zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania substytucyjnego u Izidora Karśnickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr 600 z procentem 5% od dnia 18 (30) Listopada 1865 r. ku i kosztami od Józefa Wierchowskiego fabrykanta, właściciela nieruchomości w mieście Łodzi pod Nr. 1386 położonej, tamże w mieście Łodzi Powiecie Łódzkiem zamieszkałego, protokołem Hipolita Stodolnickiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia zajetą i zaareztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Łodzi przy ulicy Cegielińskiej pod Nr. 1386, w jurisdikcji Sądu Pokoju w Łodzi Powiecie Łódzkiem, Gubernji Piotrkowskiej, w gminie Magistratu miasta Łodzi na gruncie szynszowym, z którego opłaca się czynsz rocznie rsr. 1 kop. 75 położona, prawem własności do egzekwowanego Józefa Wierchowskiego fabrykanta, właściciela nieruchomości w mieście Łodzi pod Nr. 1386 położonej, tamże zamieszkałego należąca, w tego posiadaniu zostająca, poszukiwana wierzytelnością hipotecznie obciążona.

Na gruncie powyższej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z bali rżniętych o parterze, mieszkaniami górnymi i poddasznych, na podmurówce z kamienia, o jednym kominku murywanym, nad dach dachówką kryty wyprowadzonym.

2. Drwalnia z desek o dwóch drzwiach.

3. Domek drewniany o dwóch stancjach z kominem murywanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

4. Komórki z desek gontami kryte, o jedenaśtu drzwiach.

5. Studnia balami sosnowymi cembrowana, z korbą kręconą, łańcuchem żelaznym.

6. Kloaka z desek gontami kryta o 3-ch drzwiach.

Podwórze zabrukowane.

Posesja ta ogrodzona jest w części parkanem z desek, a w części sztachetami ze starzych lat.

Do nieruchomości tej należy jedna morga gruntu z dala, od domu położona.

W zajmowanej nieruchomości zamieszkuje 10-ciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Izidora Karśnickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału tutejszego, w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w mieście Łodzi urzędującemu, na ręce własne.

2. Edmundowi Pohlens, Prezydentowi miasta Łodzi, w Łodzi urzędującemu, na ręce Wincentego Bednarzewskiego zastępcy Prezydenta.

Obudow d. 11 (23) Czerwca 1868 r.

Wnieśli do akt hipotecznych powyższą zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 1386 w Łodzi dnia 15 (27) Czerwca 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywane, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości, powyższej zajętej i zaareztowanej, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 o godzinie 10-tej z rana dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedaż dyryguować będzie Izidor Karśnicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Następnie pod odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Łodzi pod Nr. 1386 przy ulicy Cegielińskiej położonej, w dniach 3 (15) Września, 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. Trybunał wyrokiem z dnia 1 (13) Października 1868 r. w terminie trzeciej publikacji wydanym, termin do odbycia przygotowanego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 24 Października (5 Listopada) 1868 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, które to przygotowanie przysądzenia odbędzie się w tymże terminie, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I przy ulicy Długiej pod Nr. 549. Popierający sprzedaż postępuje za nieruchomości rzeczona rsr 750, i od tej sumy w terminie powyższym sprzedaż rozpoczynać się będzie.

Warszawa dnia 4 (16) Października 1868 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 6656. Pisarz Trybunału Gubernji Piotrkowskiej.

Wiadomo czyni, iż z mocy wyroku Trybunału tutejszego na powództwo Szczepana Gasińskiego, obywatela we wsi Mierzeńcu Okręgu Półtuskim zamieszkałego, przez Karola Stróżeckiego Patrona w Płocku zamieszkałego działającego, przeciwko Tadeuszowi Tyskiemu jako opiekunowi głównemu nieletniego: Waleriego i Wincentego Tyskich w Płocku zamieszkałym, Aleksandrowi Modzelewskiemu przydanemu opiekunowi tymże nieletnim, we wsi Łachanach Okręgu Półtuskim mieszkającemu, Tomaszowi Kamińskiemu w imieniu własnym, oraz jako ojcu i opiekunowi głównemu nieletniego Wacława Kamińskiego we wsi Rokitno Okręgu Lubelskim zamieszkałemu, Wincentemu Modzelewskiemu przydanemu opiekunowi tegoż nieletniego, we wsi Łachanach mieszkającemu, Teofilowi Tyskiemu we wsi Olbrachcinach Okręgu Półtuskim zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Tomasza czyli Tadeusza Grochowskiego w Rożanie Okręgu Półtuskim mieszkającego, który nateras jest pełnoletnim, wyniesione, z tych Tomaszem Kamińskim przez Patrona Ignacego Zmijewskiego w Płocku zamieszkałego, czyniących, a innymi niestawiającymi pod dniem 13 (25) Kwietnia 1868 r. zapadłego, odbędzie się przed Leonem Brodzowiczem delegowanym Sędzią w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału, sprzedaż przez publiczną licytację w drodze działów dóbr Mierzeńca lit. A. z przyległością Wola Mierzyńska, tudzież części ziemskiej Mierzeńca lit. B. z gruntami na Woli Mierzeńskiej w Okręgu Półtuskim położonych, a to w dwóch oddziałach, mianowicie:

W oddziale pierwszym sprzedane będą dobra Mierzeńca lit. A. z gruntami na Woli Mierzyńskiej, mające przestrzeń mrg 349 przętów 240.

W oddziale drugim część ziemiska Mierzeńca lit. B. z gruntami na Woli Mierzyńskiej, mająca przestrzeń mrg 114 przętów 185.

Dobra te leżą w gminie Kozłowo parafji Gzy, odległe są: od Pultuska o mil 2, od Płocka o mil 12, od Nasielska o mil 2 1/2, od Makowa o mil 1 1/2, od Warszawy o mil 10. Mają grunta żytne dobre i średnie, na których w jednej trzeciej części można siać pszenicę.

Budynki na każdej części są oddzielne, w dobrym i średnim stanie, przytem do Woli Mierzyńskiej należy las brzożowy.

Blizsze szczegóły obejmuje taksa przez biegłych w dniu 11 (23) Października 1864 roku rozpoczęta, a dnia 22 Listopada (4 Grudnia) t. r. ukończona, którą Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 5 (17) Stycznia 1865 r. potwierdził.

Pierwsza ogłoszenie warunków licytacyjnych odbyło się w dniu dzisiejszym, termin zaś do drugiej publikacji warunków, oraz do przygotowania dóbr tych przysądzenia, oznaczony został na dzień 28 Kwietnia (10 Maja) r. b. na godzinę 3 po południu, w którym licytacja rozpocznie się: co do oddziału I od sumy rsr. 14,414 kop. 75, a co do oddziału II od sumy rsr. 5,223 kop. 40, jako szacunku przez biegłych wykrytego; wrażli zaś braku licytantów, od 2/3 części tegoż szacunku.

Warunki licytacyjne i taksa przejrzane być mogą u Pisarza Trybunału tutejszego, oraz u Karola Stróżeckiego Patrona, sprzedaż tę popierającego.

Płock d. 16 (28) Marca 1865.

Michał Betlej.

Decyzją delegowanego Sędziego Brodzowicza z dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1865 r., dobra Mierzeńca lit. A. z przyległością czyli gruntami na Woli Mierzyńskiej, za sumę rsr. 14,415, a dobra Mierzeńca lit. B. z gruntami na Woli Mierzyńskiej, za sumę rsr. 5,224 Karolowi Stróżeckiemu Patronowi, stanowiąco przysądzone zostały; według zaś deklaracji tegoż Patrona z dnia 31 Maja (12 Czerwca) t. r. nabycyca dóbr: wzmiankowanych jest Szczepan Gasiński obywatel we wsi Mierzeńcu Okręgu Półtuskim mieszkający.

Ponieważ Szczepan Gasiński niełożył dotąd Pisarzowi Trybunału dowodów dopełnienia warunków licytacyjnych, przeto na skutek świadectwa tegoż Pisarza z d. 2 (14) Października r. b. i art. 739 K. P. S., Karol Stróżecki Patron przy Trybunale tutejszym, w Płocku zamieszkały i zamieszkanie prawne do tegoż interesu u siebie obrane mający, celem zrealizowania kosztów popierania sprzedaży dóbr wzmiankowanych, które ma wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 1 (13) Czerwca 1865 r. przyznane zostały, rozpoczął powtórna sprzedaż tychże dóbr na niebezpieczeństwo Szczepana Gasińskiego rozwiniętą. W tem więc postępowaniu w drodze licytacji, pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych, odbędzie się przed Leonem Brodzowiczem delegowanym Sędzią, w miejscu posiedzeń Trybunału tutejszego z dnia 13 (25) Listopada 1868 r. o godz. 4 po południu.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału.

Płock d. 5 (17) Października 1868 r.

Michał Betlej.

N. D. 6658.

Podpisany Obróńca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 497A, przy ulicy Podwał zamieszkały, jako popierający dział, stosownie do art. 972 K. P. S. zawiadamia i ogłasza: że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie zapadłych w d. 13 (25) Maja 1868 r. i 27 Czerwca (9 Lipca) t. r., między:

Taxą z Bryczkowskich Warszawską, Jonasza Warszawskiego handlującego małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w m. Bełchatowie p-cie Petrokowskim zamieszkałą; powódka, przez podpisanego Obróńcę stawiającą, z jednej,

1. Surą Esterą z Kafemanów po Abrahamie Bryczkowskim pozostałą wdową, działającą w imieniu własnym z tytułu praw spadkowych po mężu Abrahamie Bryczkowskim i synu Pinkusie Bryczkowski, oraz z tytułu nabycia sched spadkowych po Abrahamie Bryczkowskim od Ryfki Lai z Bryczkowskich Printz i Michała Bryczkowskiego, nadto jako matka i główną opiekunką nieletnich: a) Tony, b) Bli-my, c) Dwójry, d) Frajdy, e) Szlamy, f) Enocha, rodzeństwa Bryczkowskich, i wreszcie jako kuratorką córki swej Goldy z Bryczkowskich Kohn nieletniej, przez małżeństwo usamowolnionej we wsi Sierpowie, p-cie Łęczyckim zamieszkałą.

2. Gielem Bryczkowskim, handlującym w m. Warcie p-cie Turekskim zamieszkałym.

3. Goldą z Bryczkowskich Kohn, Lejbusia Kohn żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża działającą, w Sierpowie, p-cie Łęczyckim zamieszkałą.

4. Kiwą Kohn, w Płocku zamieszkałą, jako

ojcem i z prawa kuratorem nieletniego Lejbusia Kohn.

5. Ryfką Lai z Bryczkowskich Printz, Dawida Printz, handlującego żoną, w m. Krosniewicach p-cie Kutnowskim zamieszkałą, w asystencji i za upoważnieniem męża działającą.

6. Michałem Bryczkowskim, w Parzęczewie p-cie Łęczyckim zamieszkałym, w imieniu własnym, oraz jako przysadnym opiekunem nieletniej Sary Kaufman.

7. Dawidem Printz w Krosniewicach p-cie Kutnowskim zamieszkałym, jako głównym opiekunem nieletniej Sary Kaufman, wnuczki niegdy Abrahama Bryczkowskiego, a córki Rojzy z Bryczkowskich i Jonasza małżonków Kaufman, obojga już nieżyjących.

8. Rafałem Dobrzyńskim handlującym, w m. gub. Lublinie zamieszkałym, jako ojcem i głównym opiekunem nieletniej swej córki Frejdy Dobrzyńskiej, w małżeństwie z niegdy Rojzą z Bryczkowskich, 10 ślubu Kaufmanową a 20 Dobrzyńską, splotzoną.

9. Majerem Frejberger, przydanym opiekunem nieletniej Frejdy Dobrzyńskiej w Lublinie zamieszkałym.

10. Wolfem Silberman w m. Ozorkowie p-cie Łęczyckim zamieszkałym, jako opiekunem szczególnym dla pilnowania przy działach prawa nieletnich po Abrahamie Bryczkowskim pozostałych dzieci, powyżej z imion i nazwisk wymienionych.

11. Naftalem Mojsze, dwóch imion Herman kupcem w m. powiatowym Łęczyca, zamieszkałym, też jako przydanym opiekunem nieletnich dzieci po Abrahamie Bryczkowskim pozostałych, powyżej z imion wymienionych.

12. Abrahamie Rosenthal kupcem, w m. powiatowym Łęczyca, zamieszkałym, jako opiekunem szczególnym nieletniej Sary Kaufman dla dupilnowania praw przy działach; wszystkimi pozwaniami przez Seweryna Markiewicza Patrona stawiającymi, z drugiej strony.

Sprzedane zostaną, położone w gub. Kaliskiej p-cie Łęczyckim, o-gu Zgierskim.

I. Dobra ziemskie Sierpów i Konary, mające gruntów dworskich włók 32 morg 13 przęt. 194, a mieszczące następujące zabudowania:

1. Dwór parterowy z mieszkaniem poddaszem drewnianym, z bali oszalowanych deskami na podmurówce, mieszczący na parterze 6 pokoi i kuchnię, na poddaszu 2 pokoje, ma dach gontami pokryty, przystawkę murywaną bez tyńki i przystawkę drewnianą.

2. Dworek parterowy z mieszkaniem poddaszem, drewniany z bali na fundamentach murywanych z piwnicami, z dachem gontami krytym, mieszczący na parterze trzy pokoje z kuchnią, a na poddaszu 3 pokoje.

3. Stajnia z wozownią, z karnikami i chlewdem drewniana w słupy i rygle deskami oszalowana, pod dachem gontami krytym.

4. Obora drewniana w słupy i rygle, deskami oszalowana; pod dachem słomą krytym.

5. Dwie stajnie z oborami i wozowniami drewniane, w słupy i rygle, deskami oszalowane, pod dachami słomą krytymi.

6. Wozownia czyli szopa drewniana na 14 słupach z dwiema komórkami deskami oszalowanymi, na porządku gospodarskim pod jednym dachem gontami pokrytym.

7. Stodoła masiv murywana, o dwóch klepiskach, pod dachem słomą pokrytym.

8. Stodoła drewniana o czterech klepiskach z mlocarnią i manezem zewnątrz ustawionym, pod dachem słomą krytym.

9. Spichrz masiv murywany o parterze i piętrze z piwnicami sklepionymi, z przystawką na schody piwniczne, pod dachem blachą żelazną pokrytym.

10. Spichrz drewniany z bali pod dachem słomą krytym.

11. Czworak drewniany z bali obrzuconych gliną i otynkowanych, mieszczący 4 izby na dole i dwie na poddaszu pod dachem gontami krytym.

12. Czworak drewniany z bali obrzuconych gliną i otynkowanych, mieszczący 4 izby na dole i dwie na poddaszu pod dachem gontami krytym.

13. Ośmiorak drewniany z bali pod dachem gontami pokrytym.

14. Karczma drewniana ze stajnią, pod dachem gontami pokrytym, mieszcząca 4 izby ze stajnią drewnianą pod dachem gontami pokrytym i chlewdkiem.

15. Kuźnia drewniana z czworakiem pod dachem gontami krytym.

16. Wiatrak drewniany z kompletnym urządzeniem.

17. Domek drewniany przy wiatraku pod dachem słomą krytym.

18. Sztachety w kolo ogrodu i zabudowań w słupy i łąty.

19. Studnia cembrowana przy dworze.

20. Studnia cembrowana przy kaczynie.

w Folwarku Konary.

1. Owczarnia masiv murywana pod dachem gontami krytym.

2. Stodoła drewniana pod dachem słomą pokrytym.

3. Czworak drewniany z bali pod dachem słomą pokrytym.

II. Plac w mieście Parzęczewie,

położony w rynku, zawierający od frontu łokci 20 szerokości zaś łokci 40, czyli zajmuje przestrzeni 800 łokci kwadr.

